

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 218. — ŠTEV. 218.

NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 17, 1926. — PETEK, 17. SEPTEMBRA 1926.

VOLUME XXXIV. — LETNIK XXXIV

VELIKA NAPETOST MED ITALIJO IN FRANCIJO

Fašisti so zopet posvarili Francijo glede zarotnikov. — Direktorat pravi, da ne bo trpela Italija še nadalje bivanja zarotnikov v Franciji. — Francija je dosedaj ohranila mirno kri.

RIM, Italija, 16. septembra. — Povelja, katera je dal včeraj fašistovski stranki njen direktorat, omenjajo stališče Francije, ki ni hotela sprejeti nobene odgovornosti v slučaju Gino Lucettija, ki je prišel iz Francije, da vprizori atentat na ministrskega predsednika Mussolinija. V poveljih se glasi: — Francija, za koje varnost je padlo nekako 500,000 naših vojakov, je bila že leta najbolj gostoljubna dežela za vse one, ki goje v svojih perfidnih srcih sovraštvo do Italije.

— Tamkaj razburjajo duhove, delajo bombe in dajejo navodila onim ljudem, ki pridejo pozneje v Italijo, da skušajo končati življenje načelnika italijanskega režima. Vsega tega ni mogoče še nadalje prenašati.

— Če hoče Francija ostati prijateljica Italije, kot si slednja želi, mora izpremeniti svoje obnašanje po tem, kar se je pripetilo. Italija bo ostro zastražila meje ter sprejela ljudi kot je bil Lucetti s "puško v roki".

— Fašizem se mora smatrati še vedno mobiliziranim in fašist bo vedel kako nasprotovati podpiranju prekucskih elementov v notranjosti Italije ali izven nje.

Nadaljni del povelja poziva vse provincijalne fašistovske načelnike, naj takoj očistijo vrste fašistovske milice ter brez usmiljenja izženejo one, katerim manjka primerne duha in ki so fašisti le iz ljubezni do razkrajstva.

Rimske časopisje je sprejelo stališče, ki je slično onemu direktorata glede slučaja Lucettija. Messaggero pravi, da Italija ne zahteva od Francije, naj izpremeni svoje postave, temveč da naj jih le razlaga na tak način, da ne bo trpela zarot in delavnosti, ki nasprotujejo štabilnosti sosedne prijateljske dežele.

List dostavlja, da je to isto kot da bi nudila kaka privatna oseba gostoljubnost banditu, da kuje zarote proti sosedu.

Vladi je težko najti odvetnika, ki bi "zagovarjal" napadalca Mussolinija.

Jetnik noče izbrati nobenega. Odvetnik, ki je bil imenovan, je odklonil službo.

DUNAJ, Avstrija, 16. septembra. — Potniki, ki so dospeli iz Italije, poročajo, da je Trst pod vojnim pravom po včerajšnjem boju med fašisti in redno policijo. Potniki pravijo, da je bil en fašist ubit in drugi ranjen in da je bilo lahko poškodovanih več nadaljnjih ljudi.

Potniki poročajo, da je bila z vojnim pravom ustanovljena tudi diktatura.

NICA, Francija, 16. septembra. — Odlični fašisti, kojih glavni stani se nahajajo ob Rivijeri, so pričeli v zadnjih dveh dneh odhajati v Italijo, čeprav niso prišla iz Rima nobena tozadevna povelja. Glasi se, da so odpotovali, ker jih potrebujejo v fašistovskih skupinah njih domačih krajev, a protifašisti širijo govornice, da so bili vsi fašisti poklicani nazaj v Italijo.

Gino Lucetti, ki je vprizoril atentat, je popoln abstinent. To je ugotovila policija tekoma njegovega tukajšnjega bivanja, od zadnjega Božiča pa do 20. maja, ko je pil le mleko. Zaposlen je bil kot kamnosek pri Angelu Paggi-ju, prejšnjem italijanskem socialističnem poslancu ter je bil znan kot trezen, molčeč človek. Glasi se, da so vedeli obiskovalci gotovih kavarn v Nici za atentat na Mussolinija še predno je dospela novica o tem potom rednih virov.

Leta 1927 bo jako slabo vreme.

Vremenski preročnik pravi, da se bliža najhujša zima v številnih letih. — Slana bo baje celo 4. julija in tekoma avgusta.

WELLESLEY HILLS, Mass., 16. septembra. — Za leto 1927 prorokuje meteorolog Herbert Browne iz Washingtona, D. C. v razpravi glede vremenskih razmer v prihodnjem letu, da bo to leto brez poletja.

Leta 1927, pravi čudak, se bo pričela zima že zgodaj v jeseni ter se bo končala pozno spomladi. Neobičajno dolga zima pa ni vse, kar nas čaka. Izvnanredno dolga zima bo postala še večje breme za prebivalce te dežele, ker bo padlo izvnanredno dosti snega in ker bo pritisnil strašen mrz, kot ga ni bilo že desetletja na ameriškem kontinentu. Če se bo pripetil pred pričetkom novega leta kje na svetu velik vulkanski izbruh, naj pričakujejo prebivalce severoznega dela Združenih držav še sredi junija velik snežni vihar ter proti koncu imenovanega meseca slano, ki bo vse pomorila. Istotako bo baje zmrzovalo v noči 4. julija, in slana se bo baje pojavila tudi avgusta meseca.

Taka proročanja pa se hvala Bogu nikoli ne uresničujejo.

Nova obravnava za Sacca in Vanzettija.

Zagovornik Sacca je izjavil, da ni hotela vlada poslušati resnice. Ostre besede je bilo čuti v senzacionalnem procesu.

BOSTON, Mass., 16. septembra. Tekom včerajšnje obravnave za dovoljenje novega procesa proti radikalema Bartolomeju Vanzetti in Nicoli Sacco, ki sta bila obsojena na smrt, je napadel glavni zagovornik William G. Thompson z ostrimi besedami, posebno pa metode justičnega departmanta. Obdolžil je sodnika Taeyera, pred katerim se vrši postopanje, da se je pustil zlorabiti kot orodje Fredericka Katzman, okraj. pravdnika ter obtožitelja obeh radikalcev, da pomaga zveznim uradnikom spraviti s poti Vanzettija in Sacca s tem, da se ju spozna krivim umora.

— Vlada, — je rekel, — ni hotela resnice, hotela je ustvariti slučaj. Bila je dolžnost generalnega pravdnika pričeti v tem slučaju z inicijativo, ne pa moja. Pet oseb je zapletenih v zločin, a po aretaciji Sacca in Vanzettija si ni prizadevala vlada polastiti se ostalih treh.

Thompson je tudi obsodil s trpkimi besedami prizadevanja justičnega departmanta, da se poslužijo žalostnega položaja Mrs. Sacco ter jo napoti k temu, da izda svojega moža. Glede prejšnjih agentov justičnega departmanta, Alberta Weyanda in Lawrence Lethermana, ki sta zbirala dokaze proti Vanzettiju in Saccu, je rekel:

— Kdo je največji morilec? Mož, ki strelja ter nosi posledice ali mož, ki dobiva po \$8 na dan, da spozna krivim ljudi, o katerih ve, da so nedolžni?

Pričakuje se, da bo jutri obravnava končana.

"Evangelistko" Aimee McPherson bodo aretirali.

Evangelistka Aimee S. McPherson pričakuje aretacije, ker je pričela povest o "odvedenju".

LOS ANGELES, Cal., 16. septembra. — Mrs. Aimee S. McPherson, evangelistka, ki načeljuje Angelus templju in ki je izginila maja meseca na skrivnostnem način, je očitno zašla v zagate. Ko se je zopet pojavila, je trdila, da je bila odvedena, a vsa znamenja kažejo, da je imela povsem drugačen motiv, ko je začasno izginila.

Okrajni pravdnik Keyes in njegovi pomočniki so razpravljali včeraj o slučaju, in Mrs. Lorraine Wiseman-Sielaff ter Bernice Morris, ki sta potrdili izpovedi Mrs. McPherson pred veliko poroto, sta baje pri tem priznala, da sta bili plačani od Angelus templja. Zastopniki okrajnega pravdnika so izsledili Joe Wattsa iz Long Beacha, katerega je označila Miss Morris kot moža, kojega slika in glas sta bila identificirana kot ona "Steves-a", enega domnevanih odvajalcev Mrs. McPherson.

Evangelistinja nadaljuje s svojimi delavnostmi v Angelus templju. V svoji pridigi je rekla včeraj, da pričakuje obravnave in da se bo mogoče nahajala že zvečer v ječi.

Dr. Waters, kojega ime je bilo potegneno v zadevo, se je včeraj zastrujil. Moral bi nastopiti v sodišču v zvezi s tatvino \$1500, a ker ni prišel je poslal okrajni pravdnik detektive v njegovo hišo, kjer so ga našli mrtvega.

Smrt znanega nemškega učenjaka

V Jeni na Nemškem je umrl prof. Eucken, ki je bil znan filozof in pisatelj. — Dobil je Nobelovo nagrado l. 1908.

JENA, Nemčija, 16. septembra. Včeraj je umrl tukaj za pljučnico profesor Rudolf Christoph Eucken, starosta nemških filozofov.

Rudolf Eucken je bil rojen v Aurichu v istočni Frijiziji pred osemdesetimi leti. Njegova mati je bila zelo pobožna ženska, in že kot deček se je poglobil v verske probleme. Že zgodaj je pokazal velike sposobnosti za intelektualno delo. Po završenju gimnazije v Aurichu je prišel na vseučilišče v Goettingen, kjer se je specializiral v jezikoslovju in proučevanju Aristotela.

Počasi pa je raslo njegovo zanimanje za modroslovje in že proti koncu prvega leta na vseučilišču je posvečal temu predmetu skoro vse svoje misli in sile. Po završenju vseučilišča je poučeval par let po različnih šolah, dokler ni bil leta 1871, star komaj 25 let, imenovan profesorjem modroslovja na vseučilišču Basel v Švici.

Med njegovimi tamošnjimi tovariši je bil Nietzsche, s katerim je pogosto nastopil kot soizpraševalce dijakov. Z veseljem bi bil rad ostal v prijetni okolici v Baselu, a ponudba modroslovne profesure v Jeni je bila preveč mikavna in leta 1874 je prišel svoj dolgi stik s tem vseučiliščem, odkoder se je umaknil šele aprila 1920, po neprestanem službovanju 46 let.

Preprečen polet iz New Yorka v Pariz.

Luknja v tanku za gazolin je preprečila polet iz New Yorka v Pariz. — Dvomljivo je, če bo vprizorjen nadaljni poskus v tekočem letu.

WESTBURY, N. Y., 16. septembra. — Za danes zjutraj določeni polet kapitana René Fonca iz Francije v letalu Sikorskija iz New Yorka v Pariz, je moral biti preložen na jutrajšnji dan ali mogoče za vedno.

Igor Sikorski, graditelj s tremi motorji opremljenega velikanskega aeroplana, je odredil, naj se za prevede nazaj v ložo, potem ko so našli tekoma zadnjih priprav za polet luknjo v tanku za gazolin. Iz luknje je ubajal gazolin z naglicio desetih galon na minuto. V kotel so spravili že 45 sodov gazolina, predno so zapazili poškodbo.

Ljudje, ki so započeli polet iz New Yorka v Pariz, so zelo malodušni, kajti današnji dan je bil zadnji, ko je bilo mogoče vprizoriti polet. Vremenska napovedovanja se glase namreč zelo neugodno a v dveh tednih bo sezija že tako napredovala, da ne bo več mogoče v tekočem letu vprizoriti poleta na razdaljo 3600 milj preko Atlantskega oceana.

Na Roosevelt letalnem polju je danes zjutraj mršilo. Letalci niso smatrali tega za važno prikazen, a nato so razkrili luknjo v tanku, in stvar je bila končana.

Vdova Hall je obtožena umora

Vdova pastorja Hall je bila končno obtožena umora svojega moža. Tudi njena dva brata in Carpenter so obtoženi.

Velika porota v Somerville, N. J., je dvignila včeraj štiri obtožbe v Halls-Mills morilni zadevi. Obtoženi so: Mrs. Frances Stevens Hall, žena umorjenega pastorja; njena dva brata Harry in Willie Stevens in njen nečak Henry Carpenter bogat borzni agent.

Porota je postopala s povsem neobičajno naglicio. Sestala se je včeraj zjutraj ob poldnesih, sprejela do štirih popoldne dokazilni material ter se vrnila petnajst minut pozneje v sodno dvorano, da obvesti sodnika Clearyja o uspehu svojih posvetovanj. Bilo je ravno pred štirimi leti in enim dnevom, ko so našli trupla pastorja Hall in njegove ljubice

ROMUNSKA PODPISALA POGODBO Z ITALIJO

Romunski ministrski predsednik Averescu je prišel v Rim, da podpiše z Italijo arbitracijsko in prijateljsko pogodbo. — Pogodba je naperjena proti Mali antanti. — Veliko posojilo Romunski.

RIM, Italija, 16. septembra. — General Averescu, romunski ministrski predsednik, ki je došel včeraj semkaj iz Zeneve, v spremstvu podtajnika za zunanje zadeve, Grandija, je bil takoj sprejet od Mussolinija, s katerim je imel konferenco katera je trajala dve uri.

Na konferenci je bilo sklenjeno, da bo danes podpisana v palači Chigi italijansko-romunsko prijateljska pogodba, ki je pripravljena že dalj časa.

Podpis trgovinske pogodbe med obema deželama bo sledil kmalu nato, ker je ta pogodba sedaj že skoro popolnoma gotova ter čaka le še definitivne revizije romunskega carinskega tarifa.

Pogodba med Italijo in Romunsko je slična onima, ki sta bili sklenjeni z Jugoslavijo in Čehoslovako. V uvodu se glasi, da sta Italija in Romunsko prijateljska naroda, in jedro pogodbe tiči v klavzuli, da je treba vse difference, ki bi se mogoče pojavila med obema deželama, predložiti razsodišču, če jih ne bo mogoče rešiti z diplomatičnimi sredstvi po določenemu času.

Arbitracija bo izvršena potom posebnega sodišča, sestavljenega iz članov, izvoljenih v enakem številu od obeh interesiranih sil, ki izvolita nato potom skupnega dogovora nevtralne člane.

Italijansko-romunsko prijateljska pogodba je le nadaljni kamen v poslopju italijanske zunanje politike v Evropi v splošnem in prav posebno na Balkonu. Namen te politike je povečati prestiž Italije ter zdrobiti odlično stališče v Mali antanti, katero si je pridobila Francija takoj po zaključku vojne.

Razširjenje odnošajev z narodi iztočne Evrope je eden najbolj značilnih uspehov fašistovske vlade. Italija je bila prva dežela, ki je priznala sovjetsko Rusijo ter sklenila tudi trgovski dogovor. Dala je posojila Poljski, Madžarski in Romunski. Sklenila je prijateljske pogodbe z Jugoslavijo, Čehoslovako in sedaj z Romunsko.

Po vojni so se italijansko-romunski odnošaji neprestano izpreminjali in celo vrsto kriz je povzročilo dejstvo, da je Romunsko izprva zavrnila svoj vojni dolg v Italiji. Od takrat naprej je bilo to praskanje uspešno rešeno, in odnošaji med obema deželama so bili izvršni, kljub številnim vladnim izpremembam na Romunskem.

Italija je pred kratkim otvorila za Romunsko kredit v znesku 200,000,000 lir za nakup blaga v Italiji. Nova pogodba je sedaj zapečatila prijateljsstvo med obema.

Eleanore Mills.

Obtožbe so bile soglasno sprejete pri prvem posvetovanju.

Mrs. Hall se nahaja v svojem stanovanju pod \$15,000 jamščine.

Carpenter in Willie Stevens se nahajata v okrajni ječi, kamor sta bila prevedena pred več tedni.

Henry Stevensa so danes aretirali.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do preklica, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da vam bo ta ponudba uga jala, posebno še, ako boste vpoštevali svojo korist in našo zanesljivo ter točno postrežbo.

Dinarji		Liro	
Din. 500	\$ 9.45	Lir 100	\$ 4.30
Din. 1,000	\$ 18.60	Lir 200	\$ 8.30
Din. 2,500	\$ 46.25	Lir 300	\$ 12.15
Din. 5,000	\$ 92.00	Lir 500	\$ 19.75
Din. 10,000	\$ 183.00	Lir 1000	\$ 38.50

Za pošiljate, ki presegajo Desettisoč Dinarjev ali pa Dvatisoč Lir dovoljumo poseben znesku primeren popust.

Nakazila po brzojavnem pismu izvršujemo v najkrajšem času ter računamo za stroške \$1.—

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street Phone: CORTLANDT 4687
New York, N. Y.

Posebni podatki.

Priložina za izplačila ameriških dolarjev v Jugoslaviji in Italiji znaša kakor sledi: za \$25. ali manjši znesek 75 centov; od \$25. naprej do \$300. po 3 cente od vsakega dolarja. Za večje svote po pismenem dogovoru.

SMRTNA KOBA.

V Clevelandu je umrl v sredo, 15. septembra, znani rojak Louis Reher, ki je bil med clevalandskimi Slovenci splošno znan. Pokojnik je bil doma iz Ljubljane. — V Nottinghamu je imel pokojni rojak lepo farmo, ki je clevaland-

skim Slovincem dobro znana, ker je tam mnogo društev prirejalo svoje piknike. Svoječasno je imel gostilniško obrt, v zadnjem času pa se je bavil s prodajo zemljišč in hiš. Pogreb pokojnega Reherja se bo vršil v soboto zjutraj, dne 18. septembra. — Prizadetim nam še sozljaj!

GLAS NARODA
(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.
Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenem nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnik, prosimo, da se nam tudi prejeto bivaličke naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

Peter Zgaga

Neka suhaška zveza zahteva javno prodajo lahkih vin in piva. Javna prodaja — to je nekaj, čemur so dosedaj suhaški odločno nasprotovali. Končno so se pa vse odnavečili pijačo naskrivaj kupovati. Pa tudi predrago pride. Suhače je torej začela pamet srečevati. Pozno sicer toda vendarle.

*
Časopisje poroča o nekem mškem in dveh ženskah, ki so dvajdeset ur neprestano peslali Charleston.

To je menda najbolj dolgostran napad božjosti kar jih pozna zdravniška znanost.

*
Se dva piela meseca, pa bo svet Martin. Ne vem, kako bo kaj z vinom, toda zósi je vse leto dovolj kamorkoli človek pogleda. To leto so slučajno precej oskubeni in do letos niso še nikdar kazale golih kolen.

*
To je resnična zgodba. Mlad fant je bil poklican v vojsko, poslali so ga na fronto, kjer je čakal dolge in dolge mesece konca vojne in rešitve demokracije.

Nekoga večera je eksplodiral v njegovi neposredni bližini srpanel. Fanta je vrgla sila eksplozije na tla. Onesvečenega so odnesli v bolnišnico. Zdravniki so ga preiskali. Niti najmanjše ranice ni imel na telesu. Toda zgodilo se mu je nekaj trušnega — izgubil je dar govora. Videl je vse in slišal vse, toda izgovoriti ni mogel nobene besede.

Reveža so poslali domov, s trdim delom si je služil svoj kruh in seboj vedno nosil tablico, na katero je pisal odgovore, ko ga je kdo kaj vprašal. Zdravniki so dognali, da mu živi niso v redu. Edino kako veliko presenečenje bi mu vrnilo govor.

Ko je to dni šel po cesti, je stopil na olupek in telebnil z vso silo na tla. Streljaj je bil dovolj močan, da je možak po desetih letih zopet začel govoriti.

Kaj je rekel, ko je padel, pa ne smem zapisati v to kolono.

*
Neki zdravnik izjavlja, da so črne oči znamenje dobrega zdravlja. Mogoče ima zdravnik prav, mogoče se moti.

Pred kratkim sem videl v Downtownu rojaka, ki je imel obe oči črni, pa je tožil, da se nič kaj dobro ne počuti.

*
Neki nemški profesor skuša ugotoviti, da so opice potomci človeka, ne pa človek potomec opice.

Salaboti, kaj bodo opice rekly na to? S kakšnimi občutki bodo vzele naznanje to silno razžaljenje?

*
Španski diktator Primo de Rivera bo prišel to jesen v Ameriko. Pravi, da bi si rad ogledal razstavo v Philadelphiji. Sporočili so mu, naj pride konec septembra ko se bosta borila Dempsey in Tunney.

Odrzbojavil je, da ga bikobor ne zanimajo. Dempsey in Tunney sta vsled tega baje jako razžaljena.

Zakaj vendar? Prav posebno dosti človeškega nimata na sebi. Zakaj bi zamerila Riveri, če ju je smatral za nekaj povsem drugega kot mislita, da sta.

*
Jugoslovanski zunanji ministri Ninčič je dobil visoko odlikovanje.

Albanska vlada ga je namre odlikovala z redom Skenderberga.

Ninčič se je Albancem iskren zahvalil za "visoko" počaščenje. Mož je z malim zadovoljen. To se je posebno tedaj izkazalo, ko se je pogajal z Italijo glede našega ozemlja.

Če je kaj jasno pokazalo, je pokazala ta parada, da izgubljajo Kukluksklan na moči.

Bela rjuha in bela konicasta kapa sta izgubili svojo privlačno silo.

Ameriški narod se bo končno izpametoval ter se bo slednjič zadovoljil z eno samo resnično ljudsko vlado, kje sedež je v Washingtonu.

Človeku je včasih težko pokoriti se enemu samemu gospodarju in vsled tega bi bilo od njega preveč zahtevati, da bi se pokoril gospodarjem na vseh koncih in krajih.

Kukluksklan prehaja v zgodovino ter bo tvoril v nji važno poglavje: o prefriranem stoprocentnem amerikanizmu, ki ni v svojem bistvu niti toliko vraden kot polprocentni.

Dopisi.

Forest City, Pa.

Ker je Slov. godba iz Little Falls, N. Y., na povabilo tukajšnjega pevskega in dramatičnega društva Naprej priredila lansko leto in letos dne 4. julija v našem mestu koncert, ki je bil za nas nekaj posebnega, poleg tega pa so nam še brezplačno igrali na pikniku, zato smo si šteli v dolžnost, da rojakom v Little Falls vrnemo obisk. Željno smo pričakovali povabila, katerega smo prejeli za Labor Day, in povabilu smo se z veseljem odzvali. Ker je naše pevsko društvo obenem tudi dramatično, smo priredili poleg pevskega koncerta tudi dve kratki igri, in sicer eno v slovenskem, in drugo v angleškem jeziku. Ocenjujemo prepričan tamošnjim Slovincem, ki so se pa proti nam izrazili, da so bili s prireditvijo zelo zadovoljni.

Mesto Little Falls je oddaljeno od Forest City 157 milj in ko smo se z avtomobili pripeljali v soboto večer tja, smo se morali čuditi lepemu redu. Za nas vse so imeli preskrbljena stanovanja pri tamošnjih slovenskih družinah. Upoštevati je treba, da nas je bilo 43 pevecv in pevki in drugih skoraj ravno toliko: slovenskih družin pa je menda tam okoli 150. — Da je pri Slovincih gostoljubnost doma, o tem sem se na svojih potovanjih že večkrat prepričal, a gostoljubnosti, kakršne smo bili deležni v Little Falls, nisem našel še nikjer. Ko smo občevali v dvorani, smo videli same vesele obraze in slišali samo prijateljske besede; kamor smo prišli v hišo, povsod so nas takorekó sprejeli z odprtimi rčkami. Zdelo se nam je, da so hoteli drug drugega prekositi, kdo nam bo boljše postregel. Eden naših se je izrazil, da se mu ne zdi čudno, ker hočejo vse sode izprazniti, ker ima Mr. Masle dve kari grozda na postaji, pač pa se mu zdi čudno, zakaj hočejo uničiti kokošji rod, ker tudi srednjim in malim niso prizanesli. — Poročilo bi ne bilo popolno, če bi ne poročal, da je v soboto večer in v nedeljo deževalo kakor za stavo, tako da smo šele v ponedeljek imeli nekoliko priložnosti ogledati si mesto. Ko smo se v terek naskrcavali na avtomobile, se mi je čudno zdelo, da je toliko manj prostora kakor prej, čeprav nas je bilo ravno toliko oseb. Vzrok smo kmalu odkrili. Ko smo prišli bolj na samotni kraj, smo zapeljali na stran, ustavili še nekaj drugih avtomobilov ter napravili prvi piknik. Mrs. Masle nam je bila namreč naložila karo z vsemi dobrotami tega sveta, in to v taki meri, da bi lahko potovali s tem provijantom do Chicago. — Za to ji izrekamo najlepšo zahvalo. Iskreno se zahvaljujemo članom Slov. godbe, ker so vse tako lepo uredili, da je bila udeležba tako velika, da so se nam pokrili stroški. Ravno tako se zahvaljujemo vsem tamošnjim Slovincem z gostoljubno postrežbo. Naj ostane prijateljstvo med tema dvema večjima slovenskima naselbinama trajno, da se še mnogokrat snidemo tu ali tam!

Frank Kramar.

Ostali govorniki so bili še sledeči: župan mesta Sharon, ki se mu je tako dopadlo med Slovinci, da bi bil najrajši videl, da bi vsi naši rojaki kar tukaj ostali, ko smo mu povedali, da so med nami tudi naši sorojaki iz bližnjih naselbin. Ko je slišal pevanje pevskega društva Zvon, je jako pohvalno govoril o naši pesmi. Tudi župan mesta Farrell se je pohvalno izrazil o nas ter priznal, da z nami nima nikdar nobenih sitnosti, kar je v čast Slovincem. Tako majhna naselbina, pa tako lep dom, to je res napredek! Krasno je govoril tudi bivši senator Ben. Jerec ter dejal, naj ostanemo zvesti svojim principom. Omenil je tudi, da so med vsemi slovanskimi narodi Slovinci na najvišji kulturni stopinji v Ameriki. Podobno laskavo priznanje nam je dal sodnik mesta Farrell; sploh so se vsi jako pohvalno izrazili o nas. Mirovni sodnik John Franek je povedal primero o sedmih sinovih in butari palič. Dejal je, da moramo slovanski narodi skupaj držati in skupno delati; govoril je slovaško. Naša naselbina je bila torej lepo proslavljena od mož, ki nekaj veljajo.

Matt Kamin.

Napočil je težko pričakovani dan Labor day, ko smo slavnostno otvorili naš Slovenski delavski dom. Nebo je bilo zjutraj prevlečeno s črnimi oblaki in sive megle so prevlekle vse okolice, tako da smo takoj vedeli, da nam nebo ne bo naklonjeno. Čulo se je zamolklo gumenje, vmes je padal dež, končno se je pa vendar zvedrilo. Okrog devetih zjutraj so začeli prihajati rojaki iz bližnjih mest; girardska družstva so prikoprakala s tremi zastavami, — njim na čelu pa je korakala njihova Mladinska godba ter jim sviralala koračnice. Prišla so tudi družstva z Bessemer, Aliquippa, dalje iz Youngstowna, sharonsko društvo, potem pa naša domača društva: slovenska, hrvatska, slovaška. Prišel je pevski zbor Zvon iz Clevelanda, pevsko društvo Ljubljanski vrt iz Girard, O.

Točno ob desetih so bila domala že vsa društva pred starim Domom, ker je začelo tako liti, da se si morali ljudje iskati strehe. Končno se je zvedrilo toliko, da smo mogli korakati po drugi, najkrajši poti, pred novi Dom.

Slavnosti so se udeležila sledeča društva: — Društva SNPJ, Jan Hus, Warren, O.; društvo Stev. 481, Niles, Ohio; društvo Ljubljana, Girard, Ohio; društvo Krmo Bessemer, Pa.; društvo Slovenski dom, Sharon, Pa.; društvo Slovence, Farrell, Pa.; društvo Sava Girard, Ohio; SSPZ; društvo Sv. Antona, Youngstown, O.; Samostojno društvo, Girard, O.; Slovanski narodni dom, Girard; Sa mostojno društvo, Sokol in Dom Aliquippa, Pa.; dr. Boj, 126, BHZ Farrell, Pa., dr. Sv. Mihaela; — Slovaški narodni sokol. Zgoraj omenjena društva so bila korporativno zaštopana pri naši proslavi.

Frank Kramar.

Društva so darovala lep dar našemu Domu, za kar jim na tem mestu izrekam našo najprisrčnejšo zahvalo. Pevsko društvo Zvon in Ljubljanski Vrt sta zapeli naše lepe slovenske pesmi, in s tem nam jim bo izrečena naša najlepša zahvala. Glavni predsednik JSKJ je imel krasen govor ter je apeliral na rojake, naj se drže tega svojega Doma, ker to da je njih največji zavod v tujini.

POZIV SLOVENSКИM PEVCEM V AMERIKI!

Ko sem prišel pred osmimi meseci iz Amerike v domovino, me je kot starega peveca in bivšega folgoletnega predsednika pevskega društva "Slavce" v New Yorku animalo, kako delujejo pevska društva v Sloveniji. Obiskal sem razne koncertne in pevske prireditve in sem se prepričal, da Slovinci še vedno radi in z veliko vpeno pojo ter da pevska društva lepo napredujejo.

V Ljubljani prirejajo koncerte

Frank Kramar.

Društveni zastopniki so poudarjali, naj ostanemo složni, kajti če bomo delovali složno in sporazumno, se nam ni bati sile na svetu. — Deklamacija Eliz. Garm je bila povoljna; Zora Doléič nam je prinesla in sporočila pozdrav iz naselbine v Girardu. Žela je buren aplavz. Mary Žagar je pozdravila

v krasnih besedah župana M. Gilberta ter mu podarila šopek cvetlic. Župan je bil ginjen in prijetno iznenaden nad pozdravom. — Izjavil je, da je bivanje med Slovinci res prijetno.

Od programa smo morali mnogo izpustiti, ker nas je slabo vreme zamudilo za poldrugo uro. Bila je že ena ura, ko je narod hitel, da dobi kosilo. Seveda, kdor je prej prišel, tisti si je prej pomagal; zato moramo prositi cenjeno občinstvo, da nam oprostí, ako ni bilo o pravem času vse pripravljeno. Nismo se namreč nadejali, da nas bo posetilo tako veliko število bratov in sestr. — Godba Slovenskega del. doma in Mladinska godba sta proizvajali samo slovenske komade, za kar jim gre vsa čast!

Prvi ples, ki je bil prodan, je dobil rojak Josip Godina, drugega Jakob Trojar, tretjega pa John Novak. Potem po vrsti J. Trojar, J. Okorn, F. Steblaj, J. Garm in F. Hribar.

Mrs. Gorenje je darovala lepe svilnate blazine z napisom Slov. doma. Odnesele jo je F. Novak. — Šopek z napisom: — Kdo me odnese domov? — je daroval J. Kolenec. Odnesele ga je F. Prevec v Girard, O. Srebrni sodček, držec pol galona, sta darovali sestra Marija in Jenie Novak. Dobil ga je A. Brezovšek iz Girard, O. Kek-lovskih deklet je odnesel John Matekovic v Gowanda, N. Y. — Dekleta pravijo, naj ga Janez nazaj prinese. Gotovo jim je dolg čas, toda po kom: ali po Janezu, ali po keku? Joe Kolenc je tudi dectiral več stvari, da pa ni imel preveč dela, smo mu pa drugi ponagali pospraviti. Naše žene so delale z vso vnemo, za kar jim gre čast in hvala; dekleta so napekle vseh mogočih stvari, da tudi ona niso zastala. Kaj pa fantje? — Postavili so mlaje ter okrasili vse, ta je izgledalo kot krasen vrt.

To je torej v glavnem opis naše otvoritve Doma. — Če ni bilo komu kaj prav postreženo, prosim la se nam oprostí, kajti vsi smo bili zelo zaposleni, vendar pa smo hoteli postreči vsem, kolikor je bilo v naši moči. — Spominška knjiga bo končana konec meseca ter bo vzdana v kamen. Kdor je ni v tej knjigi zapisan, naj se ozuri, da bo tudi on. — Prihodnja zabava se bo vršila dne 25. septembra. Prosimo, da nas posetite.

Frank Kramar.

Darovali so:
Po \$10 — Joseph Jaklič.
\$5 — Agnes Valetič.
\$3 — Frank Čos.
Po \$2: — Frank Simončič, Alojzija Klopič, John Kožel, Joseph Snajdar, Jacob Hribar, Louis Kral, Joseph Rus.
\$1.50 — Joseph Zajc.
Po \$1: Marija Brlan, Anton Kožel, Joseph Kožel, Frank Skufca, John Rus, Anton Kastelic, Joseph Svetin, Louis Kožel, Aton Anžlovar, John Kožel, Andrew Tekavec, Michael Anžlin.
75c. — Anton Kaušek.
Po 50c: Frank Kepic, Joseph Kaušek, Frank Završček, Valentin Pajk, Joseph Trunkel, Marija Rus.
30c — Louis Šuštar.
Skupaj darovanega \$49.55.

V imenu Gasilnega društva na Muljavi se zahvaljujem vsem darovalcem in darovalkam.

Nabiralec Joseph Jaklič.
1184 East 60th Street.
Cleveland, Ohio.

Požeto žito zažgal.

V Starem Bečuju v Vojvodini je dvanajstletni Branko Gajič zažgal vse žito posetnika Kekiča. Vs žete je uničena. Deček je bil aretiran in je uvedena preiskava, ker se domneva, da je Gajič podtaknil ogenj no naročilu. Kekičeva žetev ni bila zavarovana.

Frank Kramar.

POZIV SLOVENSКИM PEVCEM V AMERIKI!

Ko sem prišel pred osmimi meseci iz Amerike v domovino, me je kot starega peveca in bivšega folgoletnega predsednika pevskega društva "Slavce" v New Yorku animalo, kako delujejo pevska društva v Sloveniji. Obiskal sem razne koncertne in pevske prireditve in sem se prepričal, da Slovinci še vedno radi in z veliko vpeno pojo ter da pevska društva lepo napredujejo.

V Ljubljani prirejajo koncer-

te: pevski zbor Glasbene Matice, pevska društva Ljubljanski Zvon, Ljubljana, Slavce, Krakovo, Trnovo, narodno želez. glasbeno društvo Sloga itd. Posebno delavno je pevsko društvo "Ljubljanski Zvon", ki izdaja nove pesni in tudi glasbeni list "Zbori", ki prinaša nove pesni za moški, mešani in ženski zbor ter ima književno prilogo. Za Ameriko stane naročnina na ta mesečnik 80 Din.

Jako bi priporočal vsem našim slovenskim, hrvatskim in srbskim pevskim društvom v Ameriki, da se na ta list naroče. V njem bodo dobili nove skladbe, hkratu pa tudi pregled o delovanju pevskih društev v domačih krajih, pevovodjem pa bodo v poduk zanimivi članki v "Zborih". Ako bi se vsak pevec naročil, bi imel note takoj pri rokah, ker jih "Zbori" vsaki mesec prinašajo in ne bi bilo treba tistega dolgočasnega prepisavanja ter čakanja. Note so litografirane in tako razložene, da je veselje pogledati. V tej mesečni reviji boste našli tudi mnogo podnuka o slovenski glasbeni literaturi in se sploh seznanili z novimi, modernimi slovenskimi kompozicijami.

Naročnina se lahko pošlje potom

Frank Sakser State Bank.
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
na g. Zorko. Prelovece care of Mesta branilnica Ljubljanska, Ljubljana.

Najbolje je, da se več pevecv skupaj naroči in pošlje imenik z natančnimi naslovi g. Preloven. S pozdravom

Joža Rems.

DAROVİ ZA GASILNO DRUŠTVO NA MULJAVI.

Darovali so:
Po \$10 — Joseph Jaklič.
\$5 — Agnes Valetič.
\$3 — Frank Čos.
Po \$2: — Frank Simončič, Alojzija Klopič, John Kožel, Joseph Snajdar, Jacob Hribar, Louis Kral, Joseph Rus.
\$1.50 — Joseph Zajc.
Po \$1: Marija Brlan, Anton Kožel, Joseph Kožel, Frank Skufca, John Rus, Anton Kastelic, Joseph Svetin, Louis Kožel, Aton Anžlovar, John Kožel, Andrew Tekavec, Michael Anžlin.
75c. — Anton Kaušek.
Po 50c: Frank Kepic, Joseph Kaušek, Frank Završček, Valentin Pajk, Joseph Trunkel, Marija Rus.
30c — Louis Šuštar.
Skupaj darovanega \$49.55.

V imenu Gasilnega društva na Muljavi se zahvaljujem vsem darovalcem in darovalkam.

Nabiralec Joseph Jaklič.
1184 East 60th Street.
Cleveland, Ohio.

Požeto žito zažgal.

V Starem Bečuju v Vojvodini je dvanajstletni Branko Gajič zažgal vse žito posetnika Kekiča. Vs žete je uničena. Deček je bil aretiran in je uvedena preiskava, ker se domneva, da je Gajič podtaknil ogenj no naročilu. Kekičeva žetev ni bila zavarovana.

Frank Kramar.

POZIV SLOVENSКИM PEVCEM V AMERIKI!

Ko sem prišel pred osmimi meseci iz Amerike v domovino, me je kot starega peveca in bivšega folgoletnega predsednika pevskega društva "Slavce" v New Yorku animalo, kako delujejo pevska društva v Sloveniji. Obiskal sem razne koncertne in pevske prireditve in sem se prepričal, da Slovinci še vedno radi in z veliko vpeno pojo ter da pevska društva lepo napredujejo.

V Ljubljani prirejajo koncer-

Frank Kramar.

POZIV SLOVENSКИM PEVCEM V AMERIKI!

Ko sem prišel pred osmimi meseci iz Amerike v domovino, me je kot starega peveca in bivšega folgoletnega predsednika pevskega društva "Slavce" v New Yorku animalo, kako delujejo pevska društva v Sloveniji. Obiskal sem razne koncertne in pevske prireditve in sem se prepričal, da Slovinci še vedno radi in z veliko vpeno pojo ter da pevska društva lepo napredujejo.

V Ljubljani prirejajo koncer-

Frank Kramar.

POZIV SLOVENSКИM PEVCEM V AMERIKI!

Ko sem prišel pred osmimi meseci iz Amerike v domovino, me je kot starega peveca in bivšega folgoletnega predsednika pevskega društva "Slavce" v New Yorku animalo, kako delujejo pevska društva v Sloveniji. Obiskal sem razne koncertne in pevske prireditve in sem se prepričal, da Slovinci še vedno radi in z veliko vpeno pojo ter da pevska društva lepo napredujejo.

V Ljubljani prirejajo koncer-

Frank Kramar.

POZIV SLOVENSКИM PEVCEM V AMERIKI!

DOBRA MATI SVOJİH OTROK

Dne 12. oktobra se bo podala proti Združenim državam romunska kraljica Marija.

Odpotovala bo s parnikom Leviathanom. Spremljala jo bo njena najmlajša hčerka princezinja Ileana.

Nadalje bodo v njenem spremstvu: princ Nikolaj, infanta Beatrice ter sedemnajst plemičev večje ali manjše važnosti in vrednosti.

Prepotovala bo Združene države od Vzhoda do Zapada od Severa do Juga ter upa, da se bo vrnila v domovino z ameriškim zetom.

Kajti nedvomno je to namen njenega obiska. Romunska kraljica je dobra mati svojih otrok.

Dve hčerki je že oddala. Eno ima jugoslovanski kralj, drugo pa bivši grški kralj. Obema je ustvarjala lepo bodočnost. Jugoslovanski kraljici jo je, že vsaj zaenkrat ustvarila, dočim se je njena druga hči opekla, ko je grški narod prekrizal grškemu kralju račune.

Ostala ji je še ena — najmlajša Ileana. Mati je poizvedovala na bolgarskem dvoru, na angleškem in na italijanskem dvoru, toda principi so bili nekam hladni napram vsiljevani nevesti.

Povsod ji je izpodletelo. Najbrž so toliko napredni in samostojni, da si hočejo izbrati nevesto po svoji volji in sreči, brez posredovanja bodoče tašče.

Romunski kraljici je preostala edinole še Amerika. Skorogotovo po naročilu svoje matere, je princesa Ileana že vnaprej izjavila, da ji niso mar kraljevski in cesarski principi ter da bi se najrajše poročila s človekom priprostega rodu.

Ljudi priprostega rodu je vsepolno na Romunskem. Toda na Romunskem je jako malo ljudi priprostega rodu, ki bi imeli milijone. V Ameriki jih je pa precej. Zadnja statistika je navedla nad enajst tisoč milijonarjev.

Romunska kraljica bi pa morala vedeti, da so v Ameriki drugačni običaji kot so v Evropi.

V Ameriki ne hodi nevesta na ogled. Snubači so v Ameriki nepoznana stvar. Fant in punca se ponavadi domenita brez posredovalcev in brez mešetarjev. Vsled tega ne bo kraljica s svojimi romunskimi običaji snubitve nikomur posebno imponirala.

Kljub temu se je pa čuditi njeni vztrajnosti in temeljitosti. Ker hoče svoji hčeri ustvariti lepo bodočnost, dokazuje s tem, da je dobra mati, ki skrbi za blagobit svojega otroka.

Če bo kaj opravila, je seveda drugo vprašanje.

KUKLUKSKLAN

"Dosti gumenja, malo toče," pravi naš pregovor. To se je tudi uresničilo tekom zadnje kuklukskanske parade v Washingtonu.

Tedne in mesece so kričali Kukluksklanci, da bo parada zasenčila vse dosedanje.

Nekateri časopisi so poročali, da bo v paradi nad štiridesettisoč Kukluksklancev.

Kukluksklanci so izjavljali, da jih bo nad stotisoč. Nato so se pogodili, da jih bo šestdeset tisoč — niti enega več, niti enega manj.

Težko pričakovani dan je napočil. S trobentami, bobni, obljubami, grožnjami in pretinjami se je pa posrečilo vodstvu te tajne organizacije spraviti skupaj le trinajst tisoč oseb, ki so se v oficijelnem Washingtonu temeljito osmešile.

Češki Robinson v polarnih krajih.

Na Alaski so Eskimi od reke Juhona do rtiča princea Waleskega civilizirani in žive v glavnem kot evropski narodi, seveda bolj primitivno. Mnogi imajo bogate rudnike, trgovino in velike črede severnih jelenov. Oblike nosijo večinoma iz obdelane kožuhovine, pa tudi suknene. Dekleta se oblačijo kakor Američanke, hodijo v šolo in žive sploh civilizirano življenje. Mnoge se omože z belokožci. V Kotzebuejem zalivu se pa zopet pričinja beda tega ljudstva, ker žive Eskimi od tu dalje v zemlji. Za bivališče si izkoplje jamo, ki jo nazunaj zavarujejo in utrdijo z ilovico. Oblačijo se izključno v kožuhovine, mesto pperila nosijo zajčje kože. Sol nimajo kakor njihovi rojaki na južnem delu Alaske ali v Kanadi, pač pa se uče sami v večjih skupinah. Poleg materinske obvladajo tudi mnogi od njih angleščino. Svatbe precejso zunaj na ledu. Trajajo običajno po tri dni. Njihova bivališča so zelo raztresena.

Eskimi, ki so naseljeni okrog polarnega kroga, zapuščajo poleti svoja bivališča in gredo v gore na lov. Ženske ostanejo doma in obdelavajo kože. Zato so v svoji stroki zelo izurjene. Moški pa stalnega bivališča v pravem pomenu besede sploh nimajo. Mude se pač tam, kjer se jim obeta dober lov. Poznajo ves polarni svet, toda če se jim približa belokožec, se takoj skrijejo in zato smatrajo mnogi raziskovalci te kraje za neobljudene. Uspehi, ki jih je doseglo človeštvo zadnje čase na vseh poljih družabnega življenja, segajo tja po pustini daljnega severa. Predno pa spregovorim o tem, naj omenim, kdo so ljudje, ki jih imenujemo polarniki. To so ljudje, ki so se naveličali življenja v civiliziranem svetu in ki jih žene hrepenenje po pustolovščinah v daljne severne kraje. Večinoma so to lovci. Pravi polarnik ne stori ničesar samo za denar, ki v teh krajih itak nima posebne vrednosti. Divjačina zamenjava za orožje, strelivo in druge potrebščine. Na lov mora hoditi čisto, ker mu sicer zmanjka življenjskih potrebščin. Kakor vsako živo bitje, tako si zna tudi polarnik v borbi za obstanek pomagati z različnimi trikovi. Človek bi ne verjel, kaj vse si ne izmislil tak prostovoljni izgonec v borbi za vsakdanji kruh. Tako sem našel pri polarnikih na zanimivo avtomatično vabo za divje zveri. Vaba je slična majhnemu gramofonu. Lovci si poišče udobno mesto v pustini, in sicer po možnosti blizu skal. Tu si izkoplje luknjo, ki jo pokrije z mrežo, za katero skriva nekako avtomatično piščalko, ki pod pritiskom vetra sama piška, odnosno tiki, in sicer tako, da bi človek mislil, da sliši volka ali lisice. Okrog te pasti nameče kose zastrupljenih rib. Ko je vse gotovo, se skriva v čaka. Čim potegne veter, se začujejo živalskim podobni glasovi, ki jih nosi veter daleč naokrog. Zveri zaslišijo ta glas in se približajo pasti. Tako jih lovec iz zasede prav lahko pobija ali pa se same zastrupe. Znani so mi slučajji, da je ujel polarni lovec na ta način poleg volkov v eni zimi do 15 severnih lisic, kar pomeni lep kapital.

Drugače je pa življenje na severu puno in naporno. Ljudje se valjajo po umazanih luknjah globoko pod zemljo, in kadar kdo umrje, ostane tam, kjer ga je dohitela smrt. Sneg ga zamete ali pa ga požro divje zveri. Zanimivo je, kako si znajo prebivalci severnih krajev pomagati v boju proti volkovom, ki jih je tu nebroj. Polarnik prežene krdelo volkov brez orožja. Okrog vratu obesi jermena, na katerih sta pritrjeni dve svetilki, napolnjeni z benzinom. Pod njima je električna baterija, tako da svetilke lahko vsak čas prižge. Pred vsako svetilko je refleksijski brušen steklo, tako da se svetilke podobne avtomobilskim. Kadar se taka svetilka razgori, širi tako ostro svetlobo, da se noben volk ne upa blizu. Izkušeni polarnik se zapodi na saneh nevarnost proti krdelu volkov, ki

jim močna svetloba vzame vid tako, da lahko stopi lovec mednje, ne da bi se mu kaj zgodilo. Običajno se ustavi polarnik v primeri razdalji in začne metati volkovom zastrupljeno meso. Redko se pripeti, da bi volkovi polarnika, ki je opremljen s takimi svetilkami, napadli ali preganjali, pa tudi če bi se to zgodilo, ima še vedno pri rokah puško, da se jih ubrani. Komaj pa luč ugasne, planejo volkovi na zastrupljeno meso in čisto ostane v tem kraju pravo volčje pokopališče. Ko se v arilu polarni viharji poležejo, pobere polarnik zastrupljene volkove in jih odpelje domov. Tu jih odere in proda kože prvi ribiški ladji.

Kdor Ledenege morja še ni videl, si ne more misliti, kakšne sile delujejo v narodi in kako neznan je človek v primeri z njimi. Spomladi se pojavijo na ledu toki tople vode, ki odpro vse ožine in zalive. Eskimi smatrajo te toke za božanstvena bitja in jih kot taka tudi časte. Topla voda prihaja iz velikih sibirskih rek, ki se zilivajo v Ledeno morje. Pod pritiskom tople vode začne led podirati in ožine se polagoma odpro. Ogromne ledene gore se vale na vse strani, morje in zemlja se stresa, kakor med potresom. Komaj je ta naravni proces končan, se pojavijo ogromne množine najrazličnejših rib. In tedaj imajo polarniki dela čez glavo. V večjih skupinah se napotijo v zalive, kamor se ribe zatekajo. Plima vrže v ožine ogromne množine rib, ki jih polarniki love ter odvažajo v svoje naselbine. Poleg rib vrže voda v zalive tudi druge morske živali, mrože, morske konje, morske krave, rake, školjke, morske slone itd. Vsi ti prebivalci morskih globin leže brez moči na obali in polarniki jih ubijajo kar s palicami ali železnimi kijami. Meso dajejo posm ali pa ga porabijo pozimi za zastrupljanje zveri.

Eskimi so na vodi pravi mojstri. Smrt jim je stalno za petami, toda to jih ne moti. Največkrat se spuste na odprto morje zato, ker jim diše kiti. Polarniki so se v kitolovu tako izurili, da harpunov sploh ne rabijo. Kite love s posebnimi pastmi. Past je podobna kolesu, ki je znotraj opremljeno z dolgimi žebli. Past položi polarnik preko morske ožine ter jo pritrži z železnimi kavlji. Kit pripelja v ožino ter obtiči med žebli. Seveda se kit ne da izlepa ujeti. Čim začuti v telesu železo, začne razbijati z repom, toda kolo je prožno in tako se pasti ne more otresti. Ako se posreči odbrzati morskoga velikana v pasti, se mu lovec približajo in ga začno obdelavati s sekirami. Končno se zavaliti na stran in začne krvaveti. Običajno živi po omamljenju še eno ali dve uri. Nato ga lovec potegnejo z glavo v ožino in čakajo plime, ki dvigne orjaka na led. Tu ga polarniki razsekajo in po kosih odvažajo v svoje naselbine. Lov na kite je vedno znamenit dogodek. Eskimi ga praznujejo s petjem in plesom. Največje veselje pa imajo z lovom na tulnje in mrože. Pri tem si pomagajo običajno z ukročenim mrožem, ki zvali svoje tovariše k obali.

IZ KRALJESTVA MRAVELJ

Južnoafriški učenjak Fitzsimons, ravnatelj prirodoslovnega muzeja v Port Elizabeth je v nedavnem predavanju v Johannesburgu, podal interesantne rezultate svojih dolgotrajnih raziskovanj o življenju mravelj. Posebno znamenita so opazovanja o tehničnih zmožnostih teh drobnih živalic, ki imajo n. pr. popolnoma urejeno poročevalsko službo, s pomočjo katere se bližanje sovražnika v hipu signalizira celo na 20 milj daleč. Med mravljami obstajajo posebne skrbnice in čuvarice, ki imajo nalogo, da izmučene delavke zopet osvežijo s pravcato masazo in negovanjem. Posebno zanimive so v kraljestvu mravelj temperirane celice, kjer posebne čuvarice negujejo jajčeca, ki jih je legla kraljica.

ŽALOSTEN KONEC ZAKONA

V Olomucu biva že dolgo let trgovec s premogom in lesom Dosoudil z ženo Josefo. Zakonca Dosoudil, ki sta poročena že dvajset let, sta se začela zadnje čase prepirati. Žena je očitala možu nezvestobo, mož je pa trdil, da ima žena druge slabe lastnosti. Končno sta zahtevala ločitev in sodišče je njuni želji pred dvema mesecema ugodilo. Radi velike stanovanjske bede sta pa morala ostati ločena zakonec skupaj in ker se nista razumela, je mož prezidal stanovanje tako, da sta stanovala vsak v svoji polovici.

Pred kratkim so neki dan dopolne zaslišali sosedje v kuhinji ropot in krik. Ker pa so bili prepričani med obema zakoncema na dnevnem redu, se zato ni nihče zmenil. Opoldne je stopila žena vsa razburjena v bližnjo trgovino in se takoj vrnila. Nekaj minut nato se je začela iz kuhinje močna detonacija. Okna so se razbila in iz kuhinje se je valil gost dim. Kmalu je planil na cesto Dosoudil, ki je bil ves v plamenih. Skočil je v cestni jarek, kjer je ostalo od zadnjega dežja še nekaj vode, in tako se mu je posrečilo pogasiti gorečo obleko. Prispela je policija, ki je prepeljala obžganecega Dosoudila v bolnico. Nato so začeli stražniki iskati njegovo ločeno ženo. Našli so jo onesveščeno v spalnici. Kraj nje je ležala steklenica, v kateri je bilo še nekaj kapelj lizola. Tudi njo so prepeljali v bolnico.

Ko se je zavedla, je izpovedala, da je prišla v kuhinjo, ko je Dosoudil baš kahal. Poklicala ga je in mož se je obrnil tako, da je stal s hrbtom proti štedilniku. Tisti hip je izšla žena na štedilnik poldrugi liter benzina, ki se je takoj vnel. Nastala je močna eksplozija. Misleč, da je mož mrtev, je hotela žena izvršiti samomor. Samomor se ji je tudi posrečil, zakaj žena je nekaj dni nato v bolnici umrla. Mož ima nevarne opeklino na obrazu, na hrbtu in na obeh nogah tako, da najbrže tudi ne bo ostal pri življenju.

NESREČNA LJUBEZEN

17-letni Maks, sin dunajskega bankirja in veleindustrialeca H. barona Reitzera, veseli in mnogo obetajoč mladenič, se je seznanil na dunajske mdrsalice z mnogo starejšo hčerko celovškega trgovca, gospodično Daehsinger ter se vanjo zaljublil z vsem ognjem svojega mladega srea. Niti njegovi roditelji, niti njegov domači učitelj, niti objekt njegove ljubezni niso pripisovali njegovi vroči ljubezni kakega pomena. Ko so se odpeljali te dni njegovi roditelji v Karlove Vary, jih je pregovoril, da so mu dovolili, da se je podal on s svojim domačim učiteljem na letovišče v Maiernigg, ob Vrbskem jezeru. Od tam se je vozil v Celovec na obisk k rodbini Daehsinger. Njegovi pogosti obiski so se jeli dozdevati njegovemu domačemu učitelju sumljivi, zato se je vrnil z mladeničem na Dunaj. Toda Maksa je vleklo srce z neodoljivo silo nazaj v bližnjo njegovo oboževanico. Zato je sklenil, da potuje nazaj v Celovec ter poprosi za roko ljubljene deklice. Rečeno storjeno. Toda snubitev je izpadla drugače, kot si je Maks predstavljal. Dobil je "košaro". Gospodična Daehsinger ga je opozorila s krvavečim sream na preveliko razliko v letih in na to, da nikakor ne bi bilo upati, da bi njegovi starši privolili v ta zakon ter je njegovo ponudbo odločno odbila. To je vplivalo na mladega Maksa katastrofalno. Podal se je v Maiernigg, v hotel, v katerem je stanoval preje s svojim domačim učiteljem. Bil je na videz miren in vesel kot vedno. Par ur nato pa se je zaklenil v sobo, napisal dve poslovilni pismi ter si pognal kroglo v srce. Bil je na mestu mrtev.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Če ste se naveličali navadnih...

CIGARETE se vedno pojavljajo in vedno izginjajo. Njihova kakovost ni bila pravilna. Vsled tega se jih ljudje naveličajo.

Koncem koneca pa navada začne utrujati.

Helmar je pristna cigareta, ne pa navadna. Vsled tega jih kade milijoni kadilcev.

Seznanite se s

HELMAR

Kraljico izrednih cigaret.

Zanimivosti o igralkah.

Zanimiv je razvoj gledaliških vse nade in prevare, obup in soligralk in to z zgodovinskega in osebnega stališča. Pri starih Grkih je imela drama versko mističen značaj in zato ženske niso nikoli nastopale javno na odru. Prve igralko se javlja šele v dobi rimskih cesarjev. Pri Grkih so igralko ženske vloge samo moški, za časa rimske komedije in pantomine pa nastopajo prve igralko. Bile so pa večinoma poulične ženske. V dobi moralnega propada te cesarske dobe je bilo za rimsko publiko višek odrske umetnosti, če se je taka deklina med poslanjem cesarskega dvora in publike na odru slekla.

Sčasoma so se te deklina — z največjimi težavami — povzpele od ubogih prostitutk do višje socialne in umetniške stopinje, postale so igralko. Ena prvih, ki so zabletele nad takratnim medlim horizontom, je prišla celo na cesarski prestol: ženjalna glumica — cesarica Teodora.

Z nastopom krščanstva prenehajo nastopati igralko. Dolgo časa je minilo, predno so se zopet pojavile: v Italiji kot nadomestek za kastrate v operi; na Španskem se javljajo celo v moških vlogah, pred vsemi slavna Marija de Navas. Za časa Calderona so zelo čislali ženske, ki so predstavljale moške. V Italiji je otvorila ženski igralski poklic Angelica Catalini. Od tedaj so se igralko stalno udomačile na odru. Mnogo kasneje so začele angleške igralko. Prav do leta 1650 so igrali ženske vloge pri Shakespearju zgolj mladi moški. Podoben razvoj kakor na zapadu je bil tudi na vzhodu, v Indiji, Kini in na Japonskem.

Osemnajsto stoletje pa je pripeljalo žensko končoveljavno na oder. Ta doba je ustvarila gledališko modo, ki jo je narekovala igralko. In korak od mode do erotike ni bil težak. Igralko je oder hočel ali ne pripeljal v erotični krog. Marsikatera ima zahvaliti vso svojo veličino temu dejstvu. Marsikateri je bilo to v pogubo, drugim pa zopet v srečo. Toda če hočemo biti pravični, moramo potrditi, da je baš ta erotična atmosfera utrdila na odru igralkino stališče.

Toda kdo bi nam mogel opisati rajevsko bolnico.

Mednarodna duševnost žensk.

Na zborovanju v Amsterdamu v poklicih delovne ženske, najsi so 27. junija sprejeli Nemke v Mednarodno zvezo akademkinj. Več let je bilo potrebnih, preden so Nemke to dosegle, v tem in onem taboru, težkoče so bile velike, čustveno in politično. Zlasti so se trudile za sprejem Nemk Angležinje, Švedinje in Holandke. Tako so si ustvarile ženske kot prve veliko mednarodno duševno zvezo narodov. Zvezi pripada 27 narodnih zvez, redne članice so ženske, ki so dovršile visokosolski študij, izredne članice so dijakinje.

Zveza je osnovala odbor, ki zbira milijonski fond, iz kojega sredstev se dijakinje lahko pošljejo vsaj za eno leto v inozemstvo študirati. Pravico predlaganja ima vsaka od 27 zvez, končno izbiro pa ima stalni odbor. Odgovornost za znanstveno in osebno sposobnost dijakinje ima narodna zveza, ki jo je predlagala. Tudi izsolane ženske dobijo v svrhu samostojnega raziskovanja tako podporo. Že samo to nam dokazuje, kako potrebne so narodne zveze in kako neprecenljiva je korist njihovega vstopa v Mednarodno zvezo. Korist in odgovornost ne samo za posameznice, temveč za vse, ki vidijo v skupnem delu pot do medsebojnega razumevanja, do pospeševanja kulture v službi človeštva in človečnosti.

Iste cilje ima pred dvema letoma ustanovljeni odbor za mednarodno duševno skupno delo: Najprvo hoče dognati možnosti in sredstva, s katerimi naj bi se vplivalo na vzgojo otrok v duhu medsebojnega razumevanja. Kako zelo dela narodni odbor v tem smislu, je pokazalo predavanje profesorja Zimmera, zastopnika pariškega zavoda pri Zvezi narodov. Pozdravil je ženske kot prvobitne delavce v mednarodnem akademskem delu, da dobijo potrebno vez med znanostjo in politiko.

Veliki splošni pomen in posebno korist teh stremeljenj za akademsko naobrazeno ženo se zrealizira v predlogih, ki jih je podal profesor Zimmer za praktično skupno delo obh organizacij. — Kakšno vlogo naj ima vzgoja za mednarodno razmerje, vprašanje poenotenja akademskih diplom, korist muzejev kot središč vzgoje, raziskovanje o položaju akademkinj v službi umetnosti in znanosti, o položaju dijakin, o zakonskih in drugih ovirah za ženske v akademskih poklicih in v učni stroki itd.

Največje zanimanje so vzbudili referati angleške profesorice Spurgeon, francoske odvjetnice Grinberg in ameriške inženirke Grilbreth o poklicnih možnostih žensk v obrti, industriji in trgovini, o pravem položaju poklicno delujoče poročene ženske ter o vprašanju: Zakon in poklic. — Debata je dokazala, kako neobhodno potrebno je načelno enotno postopanje žensk vsaj glede nastavljanja v javni službi. Vse

NOVA "MODA"

Navadni ljudje imajo v svojem domu pse in mačke, dame iz takozvane "višje" družbe se pa hočejo tudi v tem oziru razlikovati od navadnih smrtnikov. V svojih stanovanjih goje male krokodilčke, ki imajo baje to prednost, da znajo loviti muhe. V San Franciscu se je zadnji čas razvilo par velikih trgovin, ki trgujejo s to živaljo. Slika nam kaže skupino deklet, ki spravljajo krokodilčke v male škatlice, katere nato odpošljejo naročnicam.

POMIRJEVANJE ZAKONCEV

Vedno bolj se množče ločitve zakonov povzročajo zapadnim državam velike skrbi. Posebno v Franciji, kjer v zadnjih letih številno porodov zopet stalno pada in kjer vidijo rešitev države in naroda v mirnem in "blagoslovljenem" zakonu, posvečajo temu važnemu vprašanju veliko pozornost. Sodniki in učenci se bavijo obirno s tem problemom in iščejo sredstva, kako bi zajezili to družabno zlo, ki pomaloma, a stalno zastruplja ves narod. Mladi zakonci često že pri poroki razmišljajo o ločitvi in si često že vnaprej določijo, kateri vzroki bodo prišli v poštev, tako da izgleda kot da zakona sploh ne vzamejo več resno. V neki francoski reviji se bavi s tem problemom neki učenjak, ki dobro pozna družabne razmere v Franciji. V svojem članku izraža misljenje, da je številnim razporokam v marsičem vzrok povojna nervoznost, ki je zajela cele mase, I moški i ženske so tako nervozni, da ne morejo več mirno presojati kake stvari, nu tako se radi nezadovoljni malenkosti vnamejo prepri, ki dovedejo do odtujenja in končno do ločitve zakona. Sodna praksa je pri ločitvi zakonov tako slaba, da tudi najboljši pomirjevalni govor sodnika ne more spraviti zakoncev, in sodnija je takorekoč prisiljena, da izreče ločitev zakona.

Po mnenju tega strokovnjaka bi se ne smelo dopuščati, da pridejo zakonski spori do tožbe, zlasti kadar gre za take malenkosti, ki se pri količkaj treznem in mirnem presojanju ne zde niti onembe vredne. Zato bi se po njegovem mnenju morala dati takim zakoncem takoj v začetku primerna pomoč, še predno pride do večjih razprtij. V ta namen priporoča ta strokovnjak ustanovitev posebnih uradov za pomirjenje zakoncev. V teh razsodiščih bi bili zastopani moški in ženske paritetno in vsi zakonski spori naj bi se najprej obravnavali pred temi razsodišči. Šele če bi bilo vsako pomirjenje izključeno, naj bi se eela stvar izročila rednemu sodišču. Sedaj običajno posredujejo med skreganimi zakonci sorodniki in prijatelji. Ti po mnenju pisca navedenega članka niso primerni posredovalci v tako delikatnih zadevah, ker so skoraj vedno pristanski in se nagibajo po svojih simpatijah k temu ali onemu. Če pa kak zakonec pokliče na pomoč odvetnika, je pa zakon itak že vnaprej pokopan, ker vsak odvetnik išče čim več črnih točk, da s tem večjim uspehom dovede do ločitve zakona. V tem uradu pa naj bi vplival moški sodnik pomirjevalno na moškega, ženski pa na žensko. Glavna naloga teh sodnikov bi bila, da dokažejo spritni zakoncem brezpomembnost njihovih spornih razlogov. V nato sledeti, intimni razpravi naj bi prišlo do pomirjenja med možem in ženo. Nikakor pa se ne sme več dopuščati, zaključuje pisec svoj članek, da kaka nepremišljena beseda, kak nezadovoljen sporček izloze težke konflikte, ki končajo z ločitvijo do takrat morda srečnega zakona. Pisec poziva vlado, naj v tem smislu podvzame primerne korake in reši društvo vsega onega socialnega zla, ki izvira iz ločenih zakonov.

V Brjah

V rihberski občini se živahno razpravlja o gradbi nove cerkve. Brje štejejo okoli 700 prebivalcev, ko se obremenijo s par sto tisoč lir za zidanje cerkve. Iz ust vsakega občana se čuje dan na dan stakanje, da so davki preveliki in da jih ne bo mogoče več zmogovati. Mnogi se vprašujejo, kako to, da cerkvena uprava ne prispeva k novi gradbi, ko ima vendar cerkev sv. Martina na Brjah mnogo lepih posestev.

ALI VESTE —

da se je pred kratkim udeležilo na tisoče Slovencev sokolskega zleta v Pragi? Ali veste, da so Helmar turške cigarete iz 100 procentov čistega turškega tobaka, najboljšega tobaka za cigarete?

POUČNE KNJIGE
MOLITVENIKI

MILČINSKIJEVI SPISI:

Naša leta, trda vez80
Naša leta, broširano60
Na Indijskih otokih50
Na Preriji30
Nihilist40
Narodne pripovedke za mladino ..	.40
Na krvavih poljanah. Trpljenje in strahote z bojnih pohodov bivšega slovenskega polka	1.50

NARODNA BIBLIOTEKA:

Kranjska čebelica90
V gorskem zakotju35
Za kruhom35
Črtice iz življenja na kmetih35
Babica	1.—
Berač35
Elizabeta, angleška kraljica35
Amerika, povsed dobro, doma najbolje35
Boj s narodo, Treškova Uraka35
Emanuel, lovčev sin35
Spisje35
Beatin dnevnik60
Grška Mytologija	1.00
Z ognjem in mečem	3.00
Nekaj iz ruske zgodovine35
Božja kazen35
Napoleon I.75

Obiski. (Cankar). Trdo vezano ..	1.40
Ob 50 letnici Dr. Janesa E. Kreka ..	.25
Ogenj tr. v.	1.30
Pesmi v prozi, trdo vez.70
Prigodbe čebelice Maje trda vez. ..	1.00
Pabriki iz Roža (Albrecht)25
Pariški zlatar35
Pingvinski otok tr. v.90
Pod svobodnim solncem 1. zv.	1.00
Plebanuš Joanes tr. vez.	1.—
Pod krivo jelko. Povest iz časov Rokovnjačev na Kranjškem50
Poslednji Mehikanec30
Pravljice H. Majar30
Povest o sedmih obešenih70
Povesti, Berač s stopnjice pri sv. Roku Po strani klobuk, trdo vez.90
Požigalec25
Prapračanova zgodba25
Patric, povesti iz irske junaške doba ..	.30
Predtržani, Prešern in drugi svetniki v gramofonu25
Ptice selivke, trda vez.75
Pikova dama (Puškin)30
Pred nevihto35
Pravljice in pripovedke (Košutnik) 1. zvezek40
2. zvezek40

Rablji, trda vez75
Robinzon60
Revolucija na Portugalskem30
Rinaldo Rinaldini50
Slovenski šalivce40
Slovenski Robinzon, trdo vezan70
Sunečki invalid35
Skozi širno Indijo50
Sanjska knjiga Arabaka	1.50
Sanjska knjiga, nova velika90
Sanjska knjiga, mala60
Spake, humoreske, trda vez90
Strahote vojne50
Sveta noč, zanimive pripovedke30
Strup iz Judeje75
Spomin znanega potovalca	1.50
Spomini junoslov. dobrovoljca — 1914—1918	1.—

Svirarjeva Anthologija trda vez ..	.90
Sisto Sesto, povest iz Abrucev30
Svitanje (Govekar), vez.	1.20
Sin medvedjega lovca. Potopisni roman ..	.80
Sveta Notburga35
Sv. Genovefa50
Sredozimci, trd. vez.60
broš.60

SHAKESPEAREVA DELA:	
Machbet, trdo vez.90
Machbet, broširana70
Othelo70
Sen kresne noči70

SPIS KRIŠTOFA ŠMIDA:	
1. zv. Poznava Boga30
7. zv. Jagnje30
8. zv. Pirhi30
13. zv. Sveti večer30
14. zv. Povodenj30
17. zv. Brata30

SPLOŠNA KNJŽENICA:	
Št. 1. Ivan Albrecht: Ranjena gruda, izvirna povest, 104 str., broš. 0.35	
Št. 2. Rado Murnik: Na Bledu, izvirna povest 181 str., broš. ..	.50
Št. 3. Ivan Bosman: Testament, ljudska drama v 4 dej., broš. 105 str. ..	.35
Št. 4. Cvetko Golar: Poletno kletje, izbrane pesmi, 184 str., broš. ..	.50
Št. 5. Fran Milčinski: Gospod Fridolin Žolna in njegova družina, veselolodre 4. del, 72 str., br. ..	0.25
Št. 6. Ladislav Novak: Ljubosumnost, veselolodre v oem dejanju, poslovenil Dr. Fr. Bradač, 45 str., broš. ..	.25

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.: : IGRE : :
RAZNE POVESTI IN ROMANI

Št. 7. Andersenove pripovedke. Za slovensko mladino priredila Utva, 111 str., broš. ..	.35
Št. 8. Akt št. 11370
Št. 9. Univ. prof. dr. France Weber: Problemi spodobne filozofije, 347 str., broš. ..	.70
Št. 10. Ivan Albrecht: Andrej Terouc, reliefna karikatura iz minulosti, 55 str., broš. ..	.25
Št. 11. Pavel Golja: Peterčkovice poslednje sanje, božična povest v 4. slikah, 84 str., broš. ..	.35
Št. 12. Fran Milčinski: Mogočni prstan, narodna pravljica v 4. dej., 91 str., broš. ..	.30
Št. 13. V. M. Garšin: Nadežda Nikolajevna, roman, poslovenil U. Žun, 112 str., broš. ..	.30
Št. 14. Dr. Karl Engliš: Denar, narodno-gospodarski spis, poslovenil dr. Albin Ogris, 236 str., br. ..	.80
Št. 16. Janko Samec: Življenje, pesmi, 112 str., broš. ..	.45
Št. 17. Prosper Marimec: Verne duše v vicah, povest, prevel Mirko Pretnar, 80 str. ..	.30
Št. 18. Jarosl. Vrchlický: Oporoka lukovskega grajščaka, veselolodre v enem dejanju, poslovenil dr. Fr. Bradač, 47 str., broš. ..	.25
Št. 19. Gerhart Hauptmann: Potopljeni zvon, dram. bajka v petih dejanjih, poslovenil Anton Funtek, 124 str., broš. ..	.50
Št. 20. Jul. Zeyer: Gompači in Komurasaki, japonski roman, iz češtine prevel dr. Fran Bradač, 154 str., broš. ..	.45
Št. 21. Fridolin Žolna: Dvanajst kratkočasnih zgodbic, II., 73 str., broš. ..	.25
Št. 23. Sophokles: Antigone, žalna igra, poslov. C. Golar, 60 str., br. ..	.30
Št. 24. E. L. Bulwer: Poslednji dnevi Pompejev, I. del, 355 str., broš. ..	.80
Št. 25. Poslednji dnevi Pompeja ..	.80
Št. 26. L. Andrejev: Črna maska, poslov. Josip Vidmar, 82 str., br. ..	.35
Št. 27. Fran Erjavec: Brezposelnost in problemi skrbstva za brezposelne, 80 str., broš. ..	.35
Št. 29. Tarzan sin opice90
Št. 31. Roka roko25
Št. 32. Živeti25
Št. 35. Gaj alustij Krisp: Vojna z Jugurto, poslov. Ant. Dokler, 123 str., broš. ..	.50
Št. 36. Ksaver Meško: Liatki, 144 str. ..	.65
Št. 37. Domače živali30
Št. 38. Tarzan in svet90
Št. 39. La Boheme	1.—
Št. 46. Magola40
Št. 47. Misterij duše	1.—
Št. 48. Tarzanove živali90
Št. 49. Tarzanov sin90
Št. 50. Slika De Graye	1.20
Št. 51. Slov. balade in romance80
Št. 52. Sanin	1.50
Št. 54. V metežu	1.—
Št. 55. Namišljeni bolnik50
Št. 56. To in onkraj Sotle30
Št. 57. Tarzanova mladost90
Št. 58. Glad (Hamsun)90
Št. 61. Golar: Bratje in sestre75
Št. 62. Idijot I. del. (Dostojevski) ..	.90
Št. 63. Idijot II. del. (Dostojevski) ..	.90
Št. 64. Idijot III. del. (Dostojevski) ..	.90
Št. 65. Idijot IV. del. (Dostojevski) ..	.90
Vsi 4 deli skupaj	\$3.25

Veliki inkvizitor	1.—
Vera (Waldova) broš. ..	.35
Višnjava repatica (Levslik) vez. 1.—	
Vrtinar, Rabindranath Tagora trdo vezano ..	.70
broš. ..	.60
Vojska na Balkanu, s slikami ..	.25
Volk apokornik in druge povesti za mladino ..	1.00
Valentin Vodnika izbrani spisi ..	.30
Vodnik svojemu narodu ..	.25
Zgodba Napol. huzarja vez. ..	2.—
Zmisel smrti ..	.60
Zadnji dnevi nesrečnega kralja ..	.60
Zadnja pravda, trdo vezana ..	.75
Zadna pravda ..	.50
Zmaj iz Bosne ..	.70
Zlatarjevo zlato ..	.90
Za milijoni ..	.60
Ženini naše Koprnela ..	.35
Zmote in konce gospodične Pavle Zgodovinske anekdoti ..	.90
Zločin v Orsevalu 246 str. ..	1.—

ZBRIRKA SLOVENSKIH POVESTI:	
1. zv. Vojnomir ali poganstvo35
2. zv. Hudo brezdn. ..	.35
3. zv. Vesele povesti ..	.35
4. zv. Povesti in slike ..	.35
5. zv. Študent naj bo. Naš vsakdanji kruh ..	.65

ZBRANI SPISI ZA MLADINO (GANGL):	
1. zv. trdo vezano. Pripovedke in pesmi ..	.50
2. zv. trdo vezano. Vsebuje 12 povesti ..	.50
3. zv. trdo vezano. Vsebuje 8 povesti ..	.50
4. zv. trdo vezano. Vsebuje 10 povesti ..	.50
Ljudski oder:	
4. zv. Tihotapec, 5 dejanj ..	.60
5. zv. Po 12 letih, 4 dejanja ..	.60

Zbirka ljudskih iger.	
3. snopič. Mlin pod zemljo. Sv. Neža, Sanje ..	.60
9. snopič. Na Betlehemske poljanah. Kazen ne izostane. Očeta kletev, Čašica kave ..	.30
12. snopič. Izgubljen sin. V. ječi, pastirici in kralji, Ljudmila, — Planšarica ..	.30
13. snopič. Vestalka, Smrt Marije Device, Marijin otrok ..	.30
14. snopič. Junaška deklica. Sv. Boštjan, Materin blagoslov ..	.30
15. snopič. Turki pred Dunajem, Fabjola in Neža ..	.30
20. snopič. Sv. Just; Ljubezen Marijinega otroka ..	.30

PESMI IN POEZIJE:	
Bob za mladi zob, trda vez.40
Gregorčič, poezije trda vez.75
Gregorčičeve zbrane pesmi s sliko ..	.40
Gođec; Pored narodnih pravljic o Vrbkem jezera. (A. Funtek) Trdo vezano ..	.75
Kettejeve poezije trda vez.	1.10
Kraguljčki (Utva) ..	.65
Ko so cvele rože, trda vez.60
Moje obzorje (Gangl) ..	1.25
Marcic (Gruden) broš.30
Primorske pesmi (Gruden) vez.35
Pohorske poti (Glaser) broš.30
Slutne (Albreht) broš.30
Pesmi Ivan Zormana, Originalne slovenske pesmi in prevodi znanih slovenskih pesmi v angleščini ..	1.25
Slovenska narodna lirika. Poezije ..	.50

Oton Zupančič:	
Ciciban, trd. vez ..	.50
Mlada pota, trda vez ..	.50
Sto gank ..	.50
V zarje Vidove, tr. vez.90
Vijolica. Pesmi za mladost ..	.60
Zvončki. Zbirka pesniij za slovensko mladino. Trdo vezano ..	.90
Zlatorog, pravljica, trda vez.60

PESMI Z NOTAMI:	
MEŠANI IN MOŠKI ZBORI:	
Priložnostne pesmi (Grum) ..	\$1.10
Slovenski akordi (Adamič) I. zv. ..	.75
Slovenski akordi (Adamič) II. zv. ..	.75
Pomladanski odmevi I. in II. sv., vsak ..	.45
Ameriška slovenska lira (Holmer) ..	1.50
Orlovke himne (Vodopivec) ..	1.20
10 moških in mešani zborov (Adamič) ..	.45
16 jugoslovanskih narodnih pesmi (Adamič) 2. zv.80
Dvanajst pesmi I. in II. zv. izdala Glasbena Matica ..	.50

MOŠKI ZBORI:	
Slovenske narodne pesmi (Hubad) izdala Glasbena Matica ..	.40
Trije moški zbori (Pavčič) izdala Glasbena Matica ..	.40
Domovini (Foerster) izdala Glasbena Matica ..	.40
Narodna nagrobnica (Pavčič) ..	.35
Gorski odmevi (Laharnar) 1. zv.45
Gorski odmevi (Laharnar) 2. zv.4

SAMOSPEVI:	
Pastirica, Kanglica, Szegulčica ..	.45
Nočne pesmi (Adamič) ..	1.25
Šest pesmi, izdala Glasbena Matica ..	.75
Štirji samospevi, izdala Glasbena Matica ..	.45

MEŠANI ZBORI:	
Planinske II. zv. (Laharnar) ..	.45
Trije mešani zbori, izdala Glasbena Matica ..	.45

RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM:	
Gorske cvetlice (Laharnar) četvero in petero raznih glasov ..	.45
Jaz bi rad rudečih rož, moški zbor z bariton solom in priredbo za dvošpev ..	.20
V pepelnici noči (Sattner), kantanta za soli, zbor in orkester, izdala Glasbena Matica ..	.75
Dve pesmi (Prelovec) za moški zbor in bariton solo ..	.20
Kuplet (Grum). Učeni Mihec, kranjske šege in navade, nezadovoljstvo, 3 zvezki skupaj ..	1.00
Kuplet Kuza - Mica (Parma) ..	.40
Naši himni (Maroll) dvoglasno s spremljevanjem klavirja ..	.15

PESMARICE GLASBENE MATICE:	
1. Pesmarica, uredil Hubad ..	2.50
2. Slovenske narodne pesmi (Bajuk) ..	.45
3. Narodne pesmi (Gerbič) ..	.30
4. Koroske slovenske narodne pesmi (Svirkarič) 1., 2. in 3. zv. skupaj ..	1.00
Slovenske narodne pesmi Benečije (Orel) ..	.45

MALE PESMARICE:	
Št. 1. Srbske narodne himne ..	.15
Št. 1. a. Što čutiš, Srbije tužni ..	.15
Št. 2. Zrinjski Frankopan ..	.15
Št. 5. V sladkih sanjah ..	.15
Št. 6. Jadransko morje ..	.15
Št. 7. Pri oknu sva molče slonela ..	.15
Št. 8. Slovo ..	.15
Št. 9. Pogled v nedolžno oko ..	.15
Št. 10. Na planine ..	.15
Št. 11. Zvečer ..	.15
Št. 12. Vasovalce ..	.15
Št. 13. Podoknica ..	.15
Narodne pesmi za mladino (Žirovnik) 3 zvezki skupaj ..	.50
Slavček, zbirka solskih pesmi (Medved) ..	.25
Vojaške narodne pesmi (Kori) ..	.30
Narodne vojaške (Ferjančič) ..	.30
Lira, srednješolska 2 zvezka skupaj \$2.—	

MEŠANI IN MOŠKI ZBORI:	
3. zvezek: Psalm 118; Ti veselo poj; Na dan; Divna noč ..	.40
5. zvezek: Job; V mraku; Dneva nam pripelji žar; Z vencem tem ovenčam slavo; Triglav ..	.40
6. zvezek: Opomin k veselju; Sveta noč Stražniki; Hvalite Gospoda; Občutki; Geslo ..	.40
7. zvezek: Slavček; Zaostali ptič; Domorodna iskrica; Pri svadbi; Pri mrtvaškem sprevodu; Geslo ..	.40
8. zvezek: Ti osrečiti jo hoti (mešan zb.); Ti osrečiti jo hoti (moški zb.); Prijatelj in senca (mešan zb.); Stoj, solčice stoj; Kmetški hiši ..	.40
9. zvezek: Spominčice; Večerni zvon Siroti; Oče večni; Slovenska zemlja; Zimski dan; Večerni zvon; Zdravice I.; Zdravice II.; Oče večni; Tone solnce ..	.75

CERKVENE PESMI:	
Domači glas. Cerkvene pesmi za mešan zbor ..	1.00
12 cerkvenih pesmi za razne prilike cerkvenega leta ..	.50
12. Tantum Ergo. (Premrl) ..	.50
Maine pesmi za mešan zbor. — (Sattner) ..	.50
Slovenska Sv. Maša, za mešan zbor, s spremljavo orgelj ..	.50
12. Pangé Lingua. Tantum Ergo Genitori. (Foerster) ..	.50
12 Pangé Lingua Tantum Ergo Genitori (Gerbič) ..	.50
Srce Jezusovo. 21 pesmi na čast Srcu Jezusovemu. (F. Kimovec) ..	.50
Slava nebeške kraljice. 20 Marijinih pesmi za mešani zbor. — Sopran, alt, tenor, bas ..	.40

Hvalite Gospoda vnajegovih svetnikih. 20 pesm na čast svetnikom. (Premrl) ..	.40
10 obhajilnih in 2 v čast presv. Srcu Jezusovemu. (Grum) ..	.35
12 Tantum Ergo. (Premrl) ..	.50
Missa in honorem Sanctae Caeciliae. (Foerster) ..	.50
Missa in honorem St. Josephi (Pogachnik) ..	.40
Missa Brevis et facilis (Sattner) ..	.40
Missa de Angelis (Kimovec) ..	.40
Litanije presv. Srca Jezusovega (Foerster) ..	.40
Oremus pro Pontifice ..	.40
Kyrie ..	.60
K svetemu Rešnjemu telesu (Foerster) ..	.40
Sv. Nikolaj ..	.60

NOTE ZA CITRE:	
Buri pridejo, koračnica ..	.25
Slovenski citrar (Wilfan) ..	.25
Safaran. Ruska pesem. — (Wilfan) ..	.25

NOTE ZA TAMBURICE:	
Slovenske narodni pesmi za tamburški zbor in petja. (Bajuk) ..	1.30
Bom šel na planince. Podpuri slov. nar. pesmi. (Bajuk) ..	1.00

Danske ženske.

Pri nas se čisto čudimo raznim novodobnim pojavom v našem ženskem svetu; marsikaj nam ne ugaja na naši "moderni" ženski in zlasti razni pristni in nepristni filistri zabavljajo nad novodobnimi "svoboščinami" ženskega sveta, ki so bile še pred dobrimi dvajsetimi leti neznane. Gorje ženski, ki bi se bila pojavila pred dvajsetimi leti na ulici ali v družbi s kratkim krilom, ki jedva sega malo preko kolena, in še celo s cigareto v ustih! In danes? Temu smo se že privadili in se bomo najbrž še marsičemu, kar si bo izmislila ženska modna kaprica.

Kakšne oči bi neki napravili naši domači poklici in drugi filistri, ko bi pogledali v druge dežele. Poleg zapadnih držav uživa žena na Danskem največje svobode. Danska žena lahko upravičeno trdi, da je svobodna. Popolna izobrazba, pravilna cenitev same sebe sta dansko ženo dvignila na ono stopinjo, da lahko uživa iste pravice in svobodo kakor moški, ne da bi pri tem trpelo njeno žensvo. One lažjave sramežljivosti, na katero naletiš pri nas na vsakem koraku, ne pozna. Nam se bo morda v marsičemu zdelo ta svoboda prevelika, toda treba je nupoštevati klimo in povsem drugo mentaliteto; potem postane razumljiva tudi nagota v danskih kopalnicah, ki pa nima nobene zveze z nemoralnostjo. O stvarih, ki so popolnoma naravne, se na Danskem ne govori mnogo. Nedvomno je, da danske ženske v marsičem posnemajo svoje Evine sestre v Ameriki, toda pojmovanje svobode danske žene je povsem različno od pojmovanja Amerikank. Amerikanska žena je dospela do ne navadnega in nekam čudnega pojmovanja svojih pravic in dolžnosti. Ona hoče zapovedovati možu in napraviti iz njega svojega sužnja. Danka pa hoče biti svobodna, a se pri te mne odreka ženstvu in tudi moškemu in odreka superjornosti, kadar je to potrebno.

V odnošajih med moškim in žensko vlada na Danskem popolna svoboda. Ženska, ki jo zalezuje in napada kak moški, nikdar ne odide na pomoč drugih ljudi; zna si sama pomagati in če je treba tudi na tako nedvoumen način, da si jo moški brez dvoma za vselej zapomni.

Tistejega drugod tako priljubljene flirta danska ženska ne pozna. Flirt je ljubezen za šalo, a Danci so vajeni, vzeti vsako stvar resno, zato tudi v ljubavnih zadevah ne poznajo komedij. Seveda pa s tem še ni rečeno, da Danke ne uporabljajo vseh dovoljenih in nedovoljenih sredstev in taktik, da si osvoje moškega. V svoji koleteriji so Danke neodoljive in nobena ženska na svetu ne zna tako pritegniti moškega nase kakor Danka. Njen pogled je odkrit, iskren in svoboden, a nikoli ni bolj živ in agresiven kakor pri ženskah na jugu. Kadar pa je Dančinja dosegla svoj namen, ne zda tega niti z enim samim pogledom, kakor južne ženske, ki ne morejo prikriti svojega veselja nad zmago.

Pristriženi lasje so seveda tudi na Danskem naši mnogo oboževatelje. Toda danska žena glave s pristriženimi lasmi ne smatra za kako modno kaprico, nego kot nekaj napredek, ki jo je osvobodil dolgih las, ne da bi pri tem trpelo njeno žensvo. Na Danskem skoraj ne poznajo razlike med mestom in deželo. Kateri pristojni, ta si odreže kite, pa bilo v mestu ali zadnji gorski vasi. Popolnoma razumljivo je, da so danske ženske pristasiček kratkih kril in to najbolj iz praktičnih razlogov. — Danska ženska ljubi svobodo v vsem, pa tudi v svojih kretnjah. Na Danskem se zelo rade in zelo mnogo žrtvujejo Veneri. Dansk narodni pregovor, ki ga danske ženske zelo rade navajajo, pravi: — Noči so za ženske. — In tako je tudi v resnici. Mnogo svobode, mnogi ljubezni in ljudje se zabavajo. Danska dekleta počnejo, kar se jim zljubi, vedo, kaj smejo in kaj ne, poznajo prav tako dobro zakone dostojnosti in časti, katerim se morajo tudi one pokoravati.

Danska ženska dela in je tudi s tega stališča popolnoma enako-pravna z moškimi. A Danci! Oni so popolnoma zadovoljni s to žensko svobodo in povsod hvalijo svoje žene. Danska žena ima mnogo dobrih lastnosti in kreposti, ki jih je težko vse naštet. Ima pa seveda tudi svoje slabosti, o katerih pa je bolje molčati. Kdor hoče spoznati tudi te, naj gre na Dansko in naj se sam prepriča.

OTROKE JE PRODALA

Iz Debrečana se poroča, da se je razvil v mestu zadnje čase trg, na katerem prodaja siromašno prebivalstvo zahtevne ostanke svojega imetja. Te dni je prišla na trg hedna kmetijska žena s tremi otroci, ki jih je hotela prodati, ker ni imela denarja, ni mogla dati otrokom niti najpotrebnejše hrane. Pogled na nedolžno dečo ji je bil meznosen, zato je sklenila gladujoče sirote prodati. Najstarejšo 14-letno hčerko je prodala takoj, čim je prišla na trg; kupil jo je neki premožni posestnik za 900.000 madžarskih kron (približno 10 dolarjev!). Po daljšem premišljevanju je kupil še drugo dečo, triletno deklico za 300.000 K. Toda prodana sirota se ni hotela ločiti od svoje matere in kupec je imel obilo posla, predno jo je malo potolažil. Mati je prigovarjala nesrečnemu detetu, naj le gre s novim gospodarjem, ker bo imela vsak dan toplo juho, pa tudi oblečena in obuta bo.

Ko je kupec odvedel obe deklici, je ponudila nesrečna mati naprodaj še zadnje, 6 mesecev stare dete. Ker pa ni bilo nikogar, da bi dete kupil, se je odločila, da ga obdrži, v nadi, da ga bo mogla z izkupičkom vsaj nekaj dni rediti.

VOJVODINJA — HIŠNICA

V Angliji je umrl nedavno vojvoda Rutlandsky, ki je bil tako zadolžen, da so pobrali upniki vso njegovo zapuščino. — Po njegovi smrti so šla vsa posestva ter prastare angleške plemiške rodbine na dražbo. Ovdovela vojvodinja Violeta je prodala vse, kar se je dalo, da bi mogla poravnati svoje dolgovne in rešiti vsaj krasno palačo na Arlingtonski ulici naproti kraljevega Buckinghamskega dvorca. Naposled je morala izprazniti tudi to palačo in jo odati v najem.

Prvotno je imela vojvodinja 27 sob v prvem nadstropju. Iz tega ogromnega stanovanja se je morala preseliti v stanovanje bivšega hišnika v suterenu obstoječe iz dveh sob in pralnice. Tu zdaj stanuje v zelo skromnih razmerah in prodaja slike. Obenem pa opravlja posle hišnice. V mladih letih se je pečala s slikarstvom in je dosegla velik uspeh. Na raznih dobrotelnih prireditvah so prodajali njene slike čisto po 100 angleških funtov. Zdaj ji je umetnost dobro došla, da ji pomaga služiti vsakdanji kruh.

Tudi vojvodinjin hčerka se preživlja sama. Izsledila se je v Ameriko, kjer je postala gledališka igralka. Vojvodinja bi se rada preselila h hčerki, ker upa, da bi Amerikanci radi kupovali njene slike. V Angliji so jih namreč kupovali samo dotlej, dokler je bila umetnica bogata.

Vojvode Rutlandski so bili najbogatejši angleški plemiči in odlični člani kraljevskega dvora. Težko usodo prenašajo zdaj možgato. Ljudje pravijo, da je v Angliji zadnje čase moda, da si plemstvo samo služi vsakdanji kruh. Časi se povsod spreminjajo.

POSESTVO NAPRODAJ RADI BOLEZNI.

Radi boleznim prodam posestvo blizu Kranja, dve hiši, dva skednja, dva hleva, vse poljedeljsko orodje, elektrika, vodovod, 13 glavčine, za 125 mernikov posvet. 10 gozdov, 5 travnikov. Natančna pojasnila daje: Frank Košnik, 1317 East 55th St., Cleveland, O. (3x 16-18)

VAŽNA IZNAJDBA

Na sliki vidite mornariškega kapitana E. S. Doyle-a, ki čestita mornariškemu pilotu R. Oelze-ju k njegovi iznajdbi. Oelze je namreč izumil pripravo, ki bo vkratkem bistveni del vsakega aeroplana. Priprava sestoji iz dveh kril, ki se v slučaju nevarnosti razprostreta ter omogočita aeroplanu, da srečno pristane.

Starokrajška porota.

Novo mesto, 30. avg. Jesensko zasedanje novomeške porotnega sodišča je bilo otvorjeno danes z edino razpravo proti 23-letnemu brezposelnemu delavcu, zloglasnemu Ivanu Jeketu iz Podule, znanemu splošno pod imenom "Dolenjski Čaruga", ter proti njegovi ljubici, dekli Julijani Vrabčevi in njegovemu pajdašu Matevžu Podlogarju iz St. Janža.

Začetkom l. 1925 je bilo izvršeno na Krškem polju in v sosednjih hribovih več velikih tatvin, ki so vzbudile po drzni izvedbi splošno pozornost. Videlo se je, da jih je izvršila dobro organizirana tatinska tolpa, ki je natančno poznala hišne razmere pri okrajenih. Sum je padel takoj na Ivana Jeketa, o katerem se je vedelo, da ni dosti prida in da se brez pravega posla potika okrog v družbi malopridnih tovarišev. 28. marca 1925 so ga orožniki iz Rake aretirali in je takoj priznal pet tatvin. Toda že čez teden dni se mu je posrečilo pobegniti iz zaporov okrajnega sodišča v Krškem. Dobil je od svojih prijateljev v zaporu žago, s katero je prežagal verige, v katere je bil uklenjen, in omrežje na oknu ter ušel. Kmalu je Jeketa nadaljeval svojo delo s še večjo predzvesto in uspehom. Kljub nemurnemu zasledovanju orožnikov je še skrival celo leto in so ga orožniki prijeli šele po aretaciji njegovega pajdaša Podlogarja v Rajhenburgu ter ga 9. marca 1926 prepeljali v zapore novomeškega okrajnega sodišča.

Jeketa je bil rojen kot nezakonski sin. Mati ni skrbela za njegovo vzgojo, ampak mu je dajala še celo potulo. Ko je nehali hoditi v šolo, se je sel učiti maršarstva, pozneje je delal v hvaških šumah, v rudniku in na kmetih, toda nikjer ni imel obstanka. Najljubše mu je bilo pač pohajkovanje. Komaj 16 let star je bil že obsojen radi hudočelstva tatvine, nato pa še dvakrat radi težke telesne poškodbe in javne nevarnosti. Z dvajsetimi leti pa je postal že glavni največje tatinske tolpe v Krški in sosednji Savski dolini. Sam priznava, da je izvršil tatvino za več stotisoč kron.

L. 1923 se je seznanil v novomeških zaporih z Julijano Vrabčevno, katero si je izbral za svojo ljubico. Ko sta prišla iz jetnišnice, sta postala neločljiva tovariša. Potikala sta se skupaj po krškem in novomeškem okraju ter po Štajerski. Tretji, ki se je začetkom letošnjega leta pridružil Jeketu in izvrševal z njim vlomke, je rudar Matevž Podlogar, delomržen in k tatvini nagnjen človek.

Jeketa je moral zagovarjati danes radi cele vrste skrajno drznih tatvin in vlomov. Najstarejši so tatvino, radi katere se ni bil kaznoval, je izvršil meseca okt. 1920 na Raki, ko je ukradel ponoči Kristini Bonovi iz kurnika dva purana, katera je zanesel k svojim tovarišem, ki so jih potem skupaj pojedli. V noči od 14. na 15. februarja 1925 je vlomil v klet in jedilnico občinske bolnice v Krškem in pokradel tamkaj za 1.439 Din jestiv, jedilnega orodja in servijetov. Že čez 4 dni nato se je pojavil na Raki, kjer je izvršil kar dva vlomna. Izpraznil je kovček Tomaža Maznika, pri Terziji Salmičevi pa se je založil z mastjo in svinjskim mesom. Dobrih 14 dni kasneje se je oglasil Jeketa s svojo družbo v Dolenjem Maharovu pri Mihaelu Banu. Tamkaj so odšli iz trgovine blaga in drobiža za 5.000 Din. Bili so sicer opazeni, vendar se jim je posrečilo pobegniti s plenom, še predno so se zbrali vaščani. Ta uspeh je dal vlomilec novega poguma in čez 5 dni so izvršili veliko tatvino v Črešnjajah.

V noči od 13. na 14. marca 1925 so siloma odprli Jurečičevo trgovino ter odnesli za 16.000 Din blaga in 9.000 Din gotovine. Jeketa je bil sicer kmalu nato aretiran in odveden v zapore krškega sodišča, od koder pa je že po preteku enega tedna pobegnil. Komaj se je rešil zapore, so se že začele velike tatvine v bližnjem Posavju. Med drugim je bilo vmlinjeno v trgovino Franceta Petana in odpeljano blaga za 38.000 dinarjev. Daši je marsikaj govorilo za to, da je izvršila te tatvine Jeketova družba, vendar se to ne da dokazati.

Prva tatvina, o kateri je dokazano, da jo je izvršil Jeketa, je ona pri posestniku Ivanu Metelku v Planini pri Krškem. Med drugim je ugrabil tamkaj tudi skoro novo odejo, katero so letos našli orožniki na podstrešju mrtvašnice na Raki, kjer je Jeketa dolgo prenočeval in se s to ukradeno odejo pokrival. Dalje priznava Jeketa vlom pri trgovcu Josipu Cerovska v Velikem Trnu, kjer je njegova družba odnesla blaga in drobiža skoro za 6.000 Din. Letos sta Jeketa in Podlogar okradila naprej posestnico Franciško Bajčevno na Raki, kjer sta vlomila v hram in vzela okrog 200 litrov vina. K dobremu vinu spada seveda tudi pečenka. To sta Jeketa in Podlogar našla v 80 kg težkem prešiču posetnika Janeza Žibertarja v Koritnici, ki ga je Jeketa kar v hlevu zaklal, nakar so ga pozneje odšli in skupaj pojedli. Kjer Jeketu ni šlo v vse gladko izpod roke, se je posluževal tudi samokresa. Tako je na posestnika Janeza Grabnarja oddal iz podstrešja, kamor je vlomil, zaporedoma kar tri strele in ga težko ranil na trebuh. Največjo tatvino pa sta izvršila Jeketa in Podlogar v noči od 1. na 2. februarja 1926 na Raki, ko sta pokradla trgovcu Francu Česnovarju za 35.000 D. blaga. Vrgla sta s kolom omrežje iz kuhinjskega okna, prišla tako na hodnik in vlomila potem z vitrihom v trgovino. Jeketa je zlozil ukradeno blago v štiri velike zavojce in vreče, ki sta jih potem sama odnesla, 14 dni kasneje, na pustno nedeljo, je osrečil zdravnik dr. Smoleta, kateremu je napravil preko 2.000 Din škode. Vmes pa je prirejal tudi pridno love na gosi in kokoši, da je imel vedno dobro hrano za svoja težka podjetja.

Ko so mu postala tla na Dolenjskem že prevročna, se je umaknil Jeketa s svojimi na Štajersko in se nastanil pri rudarju Francu Jenku na Raštajnu pod imenom Ivan Hribar. Takoj po njegovem prihodu so sledili v okolici drzni vlom in ropi. Šele po dolgem času je prišel pravici v roke in je bila izvršena njegova aretacija, kakor smo svojčasno že poročali, na precej dramatičen način.

Na današnji razpravi je bila dvorana nabito polna. V prvi vrsti se seveda zanima za lepega Jeketa, dolenjskega Čaruga, ženski svet. Jeketa, ponosen, lep in velik mladenič, star komaj 23 let, priznava vse, kar mu očita obtožnica, le nekaj malenkosti zanika. Vsi njegovi zagovori gredo za tem, da se začne tatvina njegova tovariša, zlasti pa njegova ljubica Julka Vrabčeva, ki je v 8. mesecu nosečnosti.

Razpravo vodi predsednik okrajnega sodišča dr. Polensek, votanta sta sv. dr. Fischinger in sv. dr. Romih, zapisnikar praktikan Prijatelj. Obtožba zastopa državni pravnik namestnik Kovač, branilo dr. Česnik Jeketa, dv. sv. Gazaroli Podlogarja in dr. Zupančič Vrabčevno. Ob 19. je stavil sodni dvor porotnikom 13 vprašanj, nakar so se pričeli govoriti državni pravnik in branitelj. Razprava je trajala pozno v noč.

Razprava proti Ivanu Jeketu, njegovi ljubici Julki Vrabčevi ter njegovemu pajdašu Matevžu Podlogarju je trajala do 11. ponoči. Porotniki so potrdili vprašanje krivde glede hudočelstva tatvine, vendar ne v višini zneska, ki ga je navedla obtožnica; potrdili so tudi vprašanje krivde radi težke telesne poškodbe posestnika Grabnarja, radi prepovedane posesti orožja in vlačuganja. Glede Matevževih Podlogarja so potrdili vprašanje krivde in hudočelstva tatvine in nošenja orožja, zanikali pa vprašanje vlačuganja. Vprašanje vlačuganja Julke Vrabčeve so potrdili soglasno.

Senat je razglasil nato sledečo obsodbo: Ivan Jeketa na 6 let težke ječe, poostrene z enim postom in enim trdnim ležiščem na leto, Matevž Podlogar na 18 mesecev ječe, poostrene z enim trdnim ležiščem, Julka Vrabčeva pa na mese dni zapore, ki pa ga je že prestala.

S tem je bilo zaključeno enodnevno jesensko zasedanje novomeškega porotnega sodišča.

Celje, 1. sept.

Marija Judež, 20 let stara služkinja iz Brnice pri Hrastniku, se je ponudila letos v velikem tednu za služkinjo gostilničarki A. Dolinek v Brnici ter je delala utis pridne in poštene ženske. Kmalu pa so jo začeli ljudje dražiti, da je v drugem stanu, nakar se je ona vedno zagovarjala s kakimi izgovori. Tudi gostilničarki, ki je izvedela o teh pogovorih, svoje nosečnosti ni hotela priznati. Ko pa je dne 6. avgusta porodila zdravega otroka ženskega spola, ga je, kakor je uradniki zdravnik pri raztelesenju ugotovili, zadavila ter ga nato vrgla v stranišče. Izdali so jo pa takoj razni krvavi sledovi. Judeževa je krivdo sicer priznala, zagovarjala pa se je na ljubavno razmerje z nekim rudarjem, ki baje o njej ni hotel ničesa slišati.

Judeževa, ki je bila radi detomora že enkrat obsojena, je dobila 4 leta težke ječe.

Nova sredozemska antanta.

Evropske države, male kakor velike, se dobro zavedajo, da splošen položaj ni tako zdrav in stabilen, kakršnega bi velika ali svetovna vojna morala ustvariti, da bi bile ogromne žrtve vojne že vsaj nekoliko opravičene. Zato iščejo države prijateljskih zvez, sklepejo med seboj posebne pogodbe in konvencije za vse možne slučaje. Med prvimi je bila Mala antanta, nato je nastala zveza nordijskih držav. Francija je sklenila več pogodb, enako Češkoslovaška, Jugoslavija, Poljska, Romunija itd. — Posebno poglavje v zgodovini Evrope pa tvori Locarno. Zadnje dni je silno veliko šuma zaradi pogodbe med Španijo in Italijo, kar so začeli imenovati Sredozemsko antanto ali antanto ob Sredozemskem morju.

Vse te pogodbe, zveze, konvencije so poglavitna etapa v — Pan-evropo. Se en mogočen sunek, še en odločen korak in Združene države Evrope so postale iz velikega problema — gotovo dejstvo! Vse sedanje pogodbe, posplošiti, pa imamo tu garancijski pakt med vsemi državami Evrope. Naravna posledica bo, da bo razoroženje samo po sebi umevno, ker bodo vojske nepotrebne za varstvo države na zunan, kajti garancijski pakt in obvezno razsodišče bo zadostno, bo najboljšo jamstvo za obstanek vsake države v Evropi.

Tudi najnovejša pogodba med Italijo in Španijo ima svoj pomen povsem v smislu panevropskega gibanja, in sleer prav zaradi svoje prikritosti proti imperijalističnim težnjam Francije ob Sredozemskem morju. Čim več takih zvez, pogodb in konvencij, toliko bolj se približava trenutek, ko postane ves evropski položaj zrel za panevropsko skupnost.

Za zdaj pa ima Sredozemska antanta svoj poseben pomen. Pariški list Temps je takole pozdravil novo antanto:

— Italija in Španija sta pravkar podpisali pogodbo prijateljstva, ki se je mora veseliti vsakdo, komur je pri sreji konsolidacija dobrih odnosov med veljasilimi, katerim je na ravnotežju ob Sredozemskem morju.

Ali le s težavo prikriva omenjeni list razburjenje, ki se je polastilo vse francoske javnosti. Saj so znana nasprotstva med Španijo in Francijo med vojno v Maroku, kakšne pohlepne težnje je gojila Španija glede delitev interesov v Maroku, — dalje je pa tudi znano, kakšne ambicije ima Italija v Abesiniji, Tangeru in Tunisu — a nad vse to pride pogodba prijateljstva med Španijo in Italijo. Francoske pa tudi ne verujejo, da bi bila Anglija iznenadena po tej pogodbi, češ: ona je morala za vse te priprave vedeti, pa ni ničesar izdala! — Prav radi tega, ker vse angleško časopisje kakor na komando govori o iznenad-

denju, Francozi menijo, da je vse to le igra, ki hoče Francozom prikriti neko neljubno resnico. Da, gredo celo tako daleč v svojih spmnjah, da smatrajo italijansko-špansko pogodbo za angleški uspeh.

Francija ima torej v svoji politiki ob Sredozemskem morju prav hudo nadzorstvo, ki ji bo delalo samo ovire. Mussolini je napravil Francozom težke skrbi, kar je instinktivno že več časa pripravljaval. Viden znak teh priprav je bil poset kralja Alonza v Rimu, nakar je sledil protiposet v Madrid, torej že takrat, ko je bil še jako nejasen uspeh vojne v Maroku in ko še ni bilo napetosti med Francijo in Španijo, ki se je pokazala po posetu kralja Alfonza in Primo de Riveri v Parizu.

List Humanite meni, da je ta pogodba sumljiv pojav ob bližajoči se obletnici Locarna. Tudi se poraja sum, da dobi Španija novo pomoč v zahtevi po pomnožitvi sedežev v Zvezi narodov. K temu si je treba še zapomniti da po sklepu pogodbenih držav se predloži ta pogodba Zvezi narodov šele potem, ko bodo smatrali, da je ugoden čas za to. — Zakaj ne bi takoj, ako ni skritih namenov!

Mussolini je spoznal, da more Italija svoje težnje v Maroku in Tunisu veliko lažje uresničiti s pomočjo Španije nego s francosko pomočjo proti Španiji.

Pomislimi je pa treba tudi, da obstoje stare navskrižnosti v italijanskih in francoskih interesih ob Sredozemskem morju. Tunis je ognjišče hudim konfliktom, zato je prijateljstvo med Francijo in Italijo vedno ogroženo, dočim vsega tega s Španijo ni, in Španija nima zahtev, radi katerih bi mogla Italija priti v zadrego.

To pogodbo med Španijo in Italijo smatrajo za likvidacijo sivekega prijateljstva med Francijo in Španijo, ki je zadnje čase bilo le prisiljeno vsled skupnega vojaškega pohoda v Maroku. Francija je za bridko prevaro in preskušeno bogatejša. Menila je, da je dosegla lep uspeh po predaji Abd el Krima, a zdaj se je pokazalo, da je vse šlo v nič. Kaj vse more nastati po tej pogodbi med Italijo in Španijo!

Tako se torej kujejo vse vprek pogodbe, ki vežejo po dve ali več držav, ali vsled raznih pogodb ene države na več strani nastaja cela veriga pogodb, ki povzročajo popolno nejasnost in torej tudi negotovost v Evropi. Izoh iz teh homatij bo edino združitev vseh pogodb in konvencij v eno asmo: v temeljno pogodbo Združenih držav Evrope.

VABILO NA PIKNIK.

Ki ga prirede Veseli gozdarji dne 18. septembra ob 2. uri popoldne. Ob 8. uri se prične ples in prosta zabava. Pekli bomo mlade prešičke, tudi za suha grla po na razpolago.

Na svidenje 18. septembra na Ore Hill, Pa.

Veseli gozdarji.

EDINI zastopnik in založnik
FRANZ LUBASOVICH HARMONIK
v Združenih Državah.
ALOIS SKULJ
323 Epsilon Pl.,
Brooklyn, N. Y.
PIŠITE PO CENIK.

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtniki, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava "Glas Naroda".

Pozor rojaki!

V zalogi imamo
SVETO PISMO
(stare in nove zaveze)

Knjiga je krasno trdo vezana ter stane \$3.00.

Slovenic Publishing Company

53 Cortlandt Street

New York, N. Y.

AVSTRALEC

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za "GLAS NARODA" priredil G. P.

36

(Nadaljevanje.)

Dagmar je z muko zavzela nekaj ter se nato dvignila, da se napije v svojo sobo. Rekla je da mora pisati pisma. Lota je zrla za njo polna skrbi.

Gospa Helena pa se je zatopila v rožnate sanje glede bodočnosti. V duhu se je že videla kot taško Avstraleca, o kojega plemenitem škoparil, če bo postala Dagmar njegova žena.

Treba je bilo zavleči odpotovanje z gradu za toliko časa, da bo Avstralec premagal svojo boječnost. Če bi mu prišla le nekoliko nasproti, bi bila igra dobljena. Sedaj, ko sem pomirjena glede Korfa, moram ob priliki Dagmar nekoliko namigniti, da bo v tej zadevi hitrejša.

Lota je prepustila svojo mater njenim sanjam o bodočnosti. Počasi je zapustila sobo ter šla k Dagmar navzgor. Vrata njene sobe pa so bila zopet zaklenjena, kot zadnjikrat.

Kot prikovana je stala Lota pred zaprtimi vrati ter prisluškovala v mučni skrbi. Zdela se ji je, da čuje zopet lahno, obupno ihtenje, kot zadnjikrat.

Lota je težko dihala. — Moj Bog, resnično joka za Korfom. Ubogi Jansen nima seveda nobene prilike.

Lota se je tiho zopet priplazila. Dagmar ni smela slutiti, da je zasledila njeno skrivnost. Njena ljuba, ponosna sestra je morala sama izvojevati svoj boj in ona ji ni smela pomagati. Ponosne duše trpe na samem.

Mala Lota, ki je živela še do pred kratkim tako veselo in brez skrbi tjavendan, je postala zelo zamišljena gospodičnica.

Ko je sedela spodaj na terasi ter zrla z velikimi očmi v daljavo, si je mislila:

— Če bi dobila sedaj poročilo, da je Hans Volin zaročen z drugo, bi bila prav tako nesrečna kot Dagmar. Meni se zdi, da je boljše, če človek sploh ne spozna ljubezni.

— Varuj se srčne bolesti, — ji je rekla Dagmar pred kratkim in Lota je menila: — Žalibog se človek ne more obvarovati pred tem. Dagmar ima že prav, če pravi, da ne sme imeti uboga deklice srca. Če bi bila bogata, bi si baron brez dvoma rajše izvolil Dagmar kot pa bogato, a neznatno Lizo Volkman. Če bi bila jaz bogata, bi me ne bilo treba biti strah, če me bo vzel za ženo Hans Volin, ker se mogoče ne sme poročiti z revno deklico. In sploh, — na svetu ni več lepo, — najraje — bi umrla.

Medtem ko se je udajala Lota takim žalostnim mislim ter je gradila gospa Helena visoke gradove v oblakih, je ležala Dagmar na zofi ter ihtela. Solza pa so ji prinesle olajšanje. Odkar se je mogla solziti, je lažje prenašala svojo bolest. Solze so takorekoč odnese vse gorje iz njenega srca.

Ko so se solze konečno posušile, je vstala ter si osvežila obraz z mrzlo vodo. Nato je odšla navzdol. Našla je svojo mater zatopljeno v modni list in Lota je sedela pri odprtem oknu, sklonjena nad ročnim delom. Lota je sklenila zaslužiti si denar s finim vezenjem ter se je pridno urila. Ko je vstopila Dagmar, sta se ozrli vanjo tako mati kot sestra.

— Kje pa si bila ves ta čas, Dagmar? — je vprašala gospa Helena.

— V svoji sobi, mama. Saj sem ti povedala, da moram pisati pisma.

Da so ostala ta pisma nepisana je vedela razven Dagmar le Lota in slednja seveda ni hotela izdati svoje skrivnosti.

— Le pogledj to obleko, Dagmar, — je rekla mati. — Kroj mi ugaja izvanredno, če bi vzela težko svilo.

Nemirno se je ozrla Dagmar v svojo mater.

— Menda vendar nočeš sedaj novo obleko, mama?

— Dete moje, jaz vendar ne morem izhajati s eunijco, katero si naročila ti.

Dagmar je globoko vzdihnila in njen glas se je tresel, ko je odgovorila:

— V bodočnosti boš morala izhajati z manj oblekami, mama. S čem pa hočeš naročiti novo obleko?

— Dete, saj bomo dobili v par dneh denar.

— Tega denarja se ne smemo dotakniti. Od obresti tega denarja morata živeti ti in Lota.

Gospa Helena je zmajala z glavo.

— Dagmar, celo stvar sem si premislila. To je naravnost nemože. Ni nam sploh treba prirediti s tem.

— In kaj bo postalo nato iz nas?

Gospa Helena se je ozrla na svojo hčerko ter rekla kot v šali:

— Noričica, ali nisi iztuhla še nobenega drugega izhoda iz naše zagate?

Vsa presenečena je zmajala Dagmar z glavo in Lota je pričela pozorno poslušati. Stopila je bližje ter se ozrla kot proseče v mater. Slutila je, kaj je hotela reči mati in to je skušala preprečiti.

— Ne, mama, — je rekla Dagmar. — Žalibog mi ni ničesar padlo v glavo.

— Meni pa, dete moje, — je odvrila gospa Helena smehljaje. — Resno sem razmišljala o našem položaju ter prišla do gotovega zaključka.

— Do kakšnega zaključka? — je vprašala Dagmar, ki je postala nemirna.

Smehljaje se je ozrla gospa Helena v svoji dve hčerki.

— Zakaj pa imam dve lepi hčerki? Da, vi dve sta posebni lepotici in jaz vama lahko povem to čisto mirno. Bogato se morata poročiti in koncu bo vse naše bedo. Dokler ne bomo našli kaj primerne, bomo živeli od malega kapitala, ki nam je ostal od prodaje gradu. Računam s par leti, dokler se ne bosta primerno poročili.

Dagmar je postala še bolj bleda. Njeno lice je postalo nepremično. Loto je obšel strah, ko je zrla na svojo sestro in raditega je je naenkrat objela.

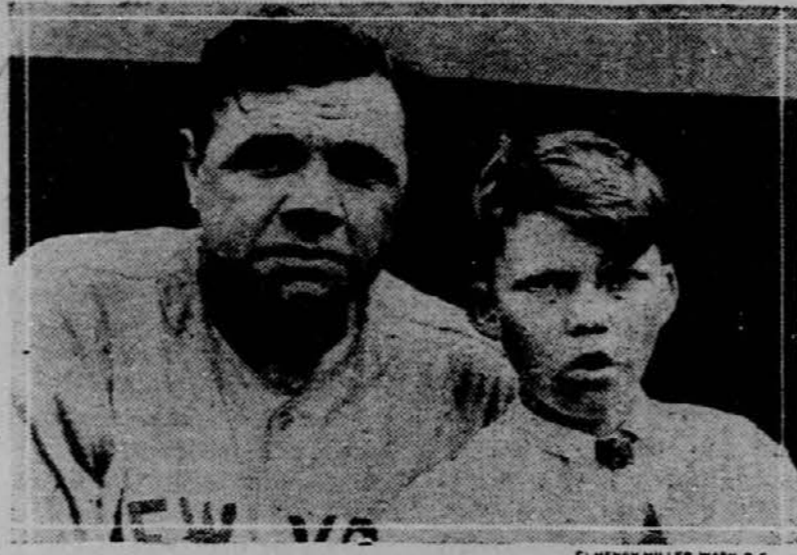
— Mama se le šali, Dagmar. Ne more resno zahtevati od naju, da bi se prvdali radi denarja.

Gospa Helena se je razkašala.

— Ne klepetaj takih neumnosti, Lota. Kaj razumeš ti o takih stvareh? O tebi ni za enkrat še govora, ker si še premlada. Dagmar pa je v prvih letih in vspricho njene lepote bo lahko najti moža, ki bi pričel vpošte. Uboge deklice ne morejo čakati, da se poroče iz ljubezni.

Dagmar se je ponosno vzravnila.

IZ ŠPORTNEGA SVETA

Znani baseballski igralec Babe Ruth in eden njegovih mladih občudovalcev.

— Prav imaš, mama. Uboge deklice nimajo nobene pravice, da bi izbirale po svojem sreču in raditega se ne bom nikdar poročila.

— Kakšna neumnost, Dagmar! Ali hočeš mogoče postati stara devica ter služiti do konec dni svoj vsakdanji kruh?

— Rajše kot da bi se prodala možu, katerega ne ljubim. Jezno je skočila gospa Helena pokonci.

— Nisem te smatrala za tako primuknjeno, Dagmar. Kdor govori o tem, da bi se prodala! Z dobro voljo se človek tudi lahko zaljubi v bogatega človeka. In kaj naj postane iz mene in Lote? Z letno rento bi morali obne poginuti od glada. Edina možnost, da pridemo v boljše okolišine je, da se čimprej poročim.

Vsa razburjena je zrla Dagmar na svojo mater.

— Vsako žrtve sem pripravljena doprinesiti za vaju, mama, vendar pa nočem žrtvovati same sebe. Prosim te, ne govori več o tem.

Po teh besedah je Dagmar hitro odšla iz sobe.

Njena mati je zrla jezno za njo.

Nato pa se je obrnila proti Loti.

— Ali si že kedaj videla tako nerazumno bitje?

Lota se je potegnila z roko preko čela ter se trdno ozrla v svojo mater.

— Draga mama, ali imaš mogoče pripravljenega ženina za Dagmar?

Gospa Helena je prikimala.

— Da, imam ga, ženina, katerega bi Dagmar prav lahko sprejela in ki je gotovo zato, da jo vzame za svojo ženo. Ni ga treba daleč iskati.

Lota se je vzravnila.

(Dalje prihodnjič.)

IVAN ZOREC:

O, mati.

No, tak tukaj sem...! Kako čudno je vse vkup! Kaj me je bilo treba, čemu sem prišel semkaj, to bi rad vedel... V spominu, ki mi od trenutka do trenutka peša glede vsega, kar je bilo drugod, tam odkoder sem, v tem ubogem spominu mi brli še iskricia zavesti... Tako vem, da sem se s krilati božjimi igral v rajju in so mi prsti samo toliko odnehali, da bi bil poprijel, ko sem se v kolu držal za roko tako majhnega angelčka kakor sem bil jaz sam — na, pa že me je zasulkalo in odneslo... Prestregla me je debela ženska z zavihanimi rokavi in se mi smehljala, a jaz sem se je ustrašil in na ves glas zajokal.

V rajju nisem jokal nikoli. Kdo me je naučil joka zdaj? "Deček —," je ženska dejala in me okopala v mlačni vodi, potlej pa brž zavila v mehke bele plenice in položila k mladi ženski, ležeči v postelji in strmeči vame. "Mati... moja mati..." sem vedel in precej utihnil.

Mati je bila trudna in nekaj bolna menda. Rahlo me je stisnila k sebi, a jaz sem jo gledal z mežicim pogledom.

Obraz ji je gorel v nekem nepopisnem žaru, vsa je bila en sam smehljaj, oči so ji bile tako lepe, da še v nebesih nisem videl lepših...

Lepota materinega obraza, soj njenih oči, toplina nežnega milovanja, vse to me je čisto prevzelo nobenega spomina iz nebes nisem več imel, mati mi je zdaj bila več ko vsa nebesa. Na ustih, na licu, ustnic, z njih je šel vame čudovit povsed sem čutil dotikaj njenih mir. Zamislal sem od ugodja in hitro dihaj. Kar mi je na lice kanil nekaj topllega. Skozi trepalnice sem videl, da materi iz oči vro še druge kaplje.

"Joj, mati joka," sem pomislil. "Zakaj neki?"

A mati se mi je smehljala in v smehljaju jokala.

"Sinček —, srček moj —," je vame grulila in me v solzah in smehljaju s poljubi ljubila, še in še ljubila.

V sobo in iz sobe je tekala še neka druga ženska, zelo mlada in

nevedna; debeluharica ji je dopovedovala in dopovedovala, pa ona je vse narobe naredila, vse ji je bilo na poti, ob vse se je spoteknila, kamor se je genila, zraven pa je mislila, da brez nje ne bi bilo nič, nemara še mene ne, ki sem, tako se zdi, zelo imeniten človek.

Ta ženska, nerodna in nevedna, je materina sorodnica. — Odkod je zdaj bušil v sobo bradat mož, tiho jeknil in se na kolena zgrudil ob najino posteljo. "Draga!" je ginjen šepetal in poljuboval matere in mene.

Tisti mož je bil moje oče. Všeč mi je bil, ker je tako lepo miloval mojo ljubo mater in ker je bil tako prijazen tudi z menoj.

Vzel me je v naročje, me ujškal, od veselja ali ponosa, kaj vem, kar plesal in me poljuboval.

Ampak njegovo milovanje je bilo drugačno kakor materino, bilo je bolj hrupno in trdo, prav nič prijetno ne. Vrhu tega me je šepetala po licu in vratu njegova kodeljasta brada, da sem zatulil na ves glas.

"Joj!" se je tudi mati zbala. "Saj mi ga boš udušil, daj ga sem, daj ga sem, angelčka mojega!"

Oče se je smejal in me dal materi.

"Ti kavelj, ti!" je dejal. "Kakov glas ti ima! Dober pevec bo!"

A mati se je obrnila z menoj malo v stran in mi dala piti sladkosti materinstva. Vsa zardela me je gledala s tistimi milimi, več kot nebeskimi očmi, se smehljala in šepetala:

"Angeček moj!"

Pil sem na vso moč, da sem kar pojmal, oče bi bil rad videl, pa mati ni marala.

"Tak nikari no!" je dejala. "Kako si siten!" ga je karala, a huda ni bila nanj.

Hud sem bil jaz, kar renčal sem, ker se mi je zdelo, de ne pijem več tako uspešno.

Mati me je brž nekako predejala, in sem spet pil, pil na vso moč in — zaspal.

Spal sem menda dolgo. Zbudil sem se v majhni postelji zraven materine.

Tudi mati je spala. A ko sem spregledal, se je zbudila tudi ona in se mi nasmehnila.

Zametil sem, da nisem pri njej, in sem zajokal, kolikor sem le mogel. V sobo sta pritekli ženski, za njima je pristorkljaj oče.

"Tiho... tiho..." so šepetale vse, le oče se je smejal, češ, naj se izkričim, da bom bolj močnih pljuč.

Drl sem se res, kakor bi me iz kože devali.

Debeluharica me je odmotala iz plenice, ki so bile čisto mokre in tudi drugače ne več prav bele.

"O, ti — ti!" se je ženska smehljala in me spet okopala; le tista materina sorodnica ni vedela, kaj naj prevrne, dokler se ni doteknila stola in ga prekučila, da sva z materjo oba obenem zavpila.

Ko sem bil v drugih pleniceah, sem malo odnehaval z jokom, utihnil pa sem šele pri materi.

O, ti ljuba mati moja, kako lepo je pri tebi!

V njenih blagih rokah sem se čisto umiril, pri njej dobil vse, kar mi je bilo treba.

O, mati, mati moja —!

Neko jutro sta prišli k nam tista debela ženska in tista nerodna materina sorodnica, kmalu za njima se je prismejajal mlad gospod, očetov brat menda, torej moj strie. Vsi so bili praznično oblečeni.

"No, kje imate tistega pogančka?" se je strie smejal meni in materi.

Ko me je videl, me je pohvalil: "Če je količkaj fantiček, je vreden cekinček, punček pa je sto za vinarja pol..."

Zdaj so še mene nekako oblekli in povili in stlačili v blazinasto vrečo, pokrito s sinjemodro odeljo.

Debeluharica me je vzela v naročje in odnesla, za njo sta šla teta, ali kaj je bila, in strie.

Pred hišo so me spravili v lep svetel voz, z menoj so šli vsi trije.

Strašno sem bil radoveden, kam pojdemo. Voz je drdral po gladki cesti med množico ljudi, prerivačojih se in postavajočih ob voglih. Z vseh strani je vrel čuden šum, voz je drdral, drdral in jaz sem lepo spal.

Ko je voz postal, sem se malo predramil, samo toliko, da sem videl, kje smo.

Postali smo pred veliko hišo z velikimi, visokimi vrati. Vanjo smo šli in za vrati postali. Hiša je bila temna, hladna, o njej ne bi mogel reči kaj veselega.

Kmalu sta do nas prišla čudna moža, v beli obleki prvi, v rdeči drugi, s knjigo v roki prvi, s svečo gorečo drugi.

Tisti s knjigo je začel nekaj brati iz knjige, drugi s svečo mu je svetil.

Debeluharica me je dala v naročje stricu, potlej še teti, a tisti mož s knjigo je godrnjavo mrmljal vame in me, ko sem ga le začudeno gledal, naglo z mrzlo vodo polil po glavi, da sem zavpil na pomagaj, in mi še nekaj slanega in grenkega porinil v usta, ker nisem precej vtihnil.

"Pomagajte;" sem se drl in jezil, da mi je že tako majhnemu v delez le krivica in grenkoba.

"Mati, o, mati!" sem jo klical.

Tista čudna moža sta bežala pred mojim vpitjem, mi pa tudi pred njima in pusto hišo v voz in spet po cesti, odkoder smo bili prišli.

Doma je nam pritekla nasproti moja mati, ki ni bila več bolna. Lepa je bila, da ni moči povedati, kar k njej sem silil na vse oči, na vse moči.

V sobi je bilo dosti ljudi, ki jih nisem še videl. Bili so naši gostje tisti dan.

A mati je šla z menoj in debeluharico v drugo sobo. Tam sta me preoblekli in mati mi dala piti, ker sem bil res žejen po tisti prikritni grenkobi.

Potlej smo šli med goste. Vsi so me božali, občudovali in mi prekovali čudovitih stvari.

Za mizo belo pogrnjeno in lepo pripravljeno z mnogimi šarami, so posedli in se veselili mene in moje imenitnosti, kajpak.

Komu sem podoben, so ugibali. Ali bolj očetu, ali bolj materi?

Ker se niso mogli zediniti, so jedli in pili, trkali z vitkimi čašami in se klanjali meni, očetu in materi, posebno meni in materi.

Kretanje parnikov - Shipping News

21. septembra: Resolute, Cherbourg, Hamburg.	ington, Cherbourg, Bremen; Columbus, Cherbourg, Bremen.
22. septembra: Berengaria, Cherbourg; Arabia, Hamburg; Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.	29. oktobra: Deutschland, Hamburg.
23. septembra: Thuringia, Cherbourg, Hamburg.	30. oktobra: Majestic, Cherbourg; De Grasse, Havre; Luetsow, Bremen.
24. septembra: France, Havre.	2. novembra: Helance, Cherbourg, Bremen.
25. septembra: Muenchen, Bremen.	3. novembra: Berengaria, Cherbourg; Rochambeau, Havre; Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen.
26. septembra: Mauretania, Cherbourg; Geo. Washington, Cherbourg, Bremen.	6. novembra: France, Havre; Homeric, Cherbourg; Muenchen, Cherbourg, Bremen.
27. septembra: Martha Washington, Trst; Columbus, Cherbourg, Bremen.	9. novembra: Derfflinger, Bremen.
2. oktobra: Paris, Havre; Leviathan, Cherbourg; Olympic, Cherbourg.	10. novembra: Mauretania, Cherbourg; Republic, Cherbourg, Bremen.
3. oktobra: Aquitania, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen; Derfflinger, Bremen.	12. novembra: Cleveland, Hamburg.
4. oktobra: Stuttgart, Cherbourg, Bremen.	13. novembra: Paris, Havre; Leviathan, Cherbourg; Olympic, Cherbourg, Bremen.
5. oktobra: France, Havre; Homeric, Cherbourg.	15. novembra: Suffren, Havre.
6. oktobra: Presidente Wilson, Trst.	17. novembra: Aquitania, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.
7. oktobra: Mauretania, Cherbourg; President Harding, Cherbourg, Bremen.	19. novembra: Martha Washington, Trst; Westphalia, Hamburg.
8. oktobra: La Savoie, Havre; Thuringia, Hamburg.	20. novembra: Majestic, Cherbourg; Stuttgart, Cherbourg, Bremen.
9. oktobra: Paris, Havre; Leviathan, Cherbourg; Olympic, Cherbourg; Berlin, Cherbourg, Bremen.	24. novembra: Berengaria, Cherbourg; La Savoie, Havre; George Washington, Cherbourg, Bremen.
10. oktobra: Aquitania, Cherbourg; Geo. Wash-	26. novembra: Albert Hallin, Hamburg.
	27. novembra: France, Havre; Homeric, Cherbourg; Berlin, Cherbourg, Bremen.
	1. decembra: Mauretania, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Cherbourg, Bremen.

French Line

SAMO ŠEST DNI PREKO Z OGROMNIMI PARNIKI NA OLJE

FRANCE 25. SEPTEBRA - 16. OKT.

PARIS 2. okt. — 23. oktobra.
HAVRE — PARIŠKO PRISTANIŠČE

Kabine tretjega razreda z umivalniki in tekočo vodo za 2, 4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in pijača.

19 STATE STREET NEW YORK

ALI LOKALNI AGENTJE

Strie je bil kaj dobre volje. Zuerom je nekaj dražil teto, da je rdel in povešala oči in se mu sladko smehljala.

Na zadnje, ko so spet govorili, komu sem bolj podoben, je razsodil:

"Komu? Spred in zad očetu, zad pa tudi materi!"

Nekateri so se smejali, drugi zagledali v mizo, teta pa mu je zapretila s prstom.

Strica in teto, ki sta mi od tačas botra, imam rad, ker mi zmerom kaj prineseta.

ŽENITNA PONUDBA.

Fant star 35 let se želi seznaniti z dekletom tudi vdovo z enim otrokom. Pišite na: Jos. Sajdel, 1648 W. Cullington St., Chicago, Ill.

POZOR BOJAKI!

Prosti pouk glede državljanstva in priseljavanja je vsak četrtek in petek med 1. uro popoldne in 10. uro zvečer v ljudski šoli št. 62 Hester & Essex Street New York City.

Vprašajte za zaotopnika Legije za Ameriško Državljanstvo.

NAZNANILO.

Našim naročnikom v državi Pennsylvaniji naznanjamo da jil bo v kratkem obiskal zopet naznani zastopnik

Mr. JOSEPH ČERNE in prosimo, da mu grede na roko, ter pri njem obnovije naročnino.

Upravništvo.

Upravništvo.

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI
v "Glas Naroda".

ŽENITNA PONUDBA.

Želim se seznaniti s Slovenko od 28 do 35 let staro, lahko tudi vdovo z enim otrokom. Gospodinja, ki resno misli, naj piše na: "Srečna Bodočnost", c/o "Glas Naroda", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je poučen o potnih listih, prijazni in drugih stvareh. Vsi naš dolgoletne izkušnje vam mi zamoremo dati najboljše pojasnila in priporočamo, vedno le prvovrstne brozparnike.

Tudi ndrživljani zamorejo potovati v stari kraj, toda preskrbeti si morajo dovoljenje ali permit in Washingtona, bodisi za eno leto ali 6 mesecev in se mora delati prošnjo vsaj en mesec pred odpotovanjem in to naravnost v Washington, D. C. na generalnega naselnskega komisarja.

Glasom odredbe, ki je stopila v veljavo 31. julija, 1926 se nikomur več ne pošlje permit po pošti, ampak ga mora iti iskati vsak posleec osebo, bodisi v najbližnji naselnski urad ali pa ga dobi v New Yorku pred odpotovanjem, kakor kedo v prošnji zaprosi. Kdor potuje ven brez dovoljenja, potuje na svojo lastno odgovornost.

Kako dobiti svojce iz starega kraja.

Kdor želi dobiti sorodnike ali svojce iz starega kraja, naj nam prej piše za pojasnila. Iz Jugoslavije bo pripuščeni v tem letu 670 priseljencev, toda polovica te kvote je določena za ameriške državljanke, ki žele dobiti sem starše in otroke od 18. do 21. leta in pa za poljedelske delavce.

Ameriški državljanji pa zamorejo dobiti sem žene in otroke do 18. leta brez da bi bili šteti v kvoto, potrebno pa je delati prošnjo v Washingtonu.

Predno podvzamete kakl korak, pišite nam.

FRANK SAKSER STATE BANK
82 CORTLANDT ST., NEW YORK